

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2013/30/EU,

annettu 12 päivänä kesäkuuta 2013,

merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 191 artiklassa asetetaan tavoitteiksi ympäristön laadun säilyttäminen, suojele ja parantaminen sekä luonnonvarojen harkittu ja järkevä käyttö. Siinä edellytetään, että kaikkien unionin toimien tukena on korkea suojele taso ja että tämä suojele perustuu ennalta varautumisen periaatteelle sekä periaatteille, joiden mukaan ennalta ehkäiseviin toimiin on ryhdyttävä, ympäristövahingot on torjuttava ensisijaisesti niiden lähteellä ja saastuttajan on maksettava.

(2) Tämän direktiivin tarkoituksena on vähentää siinä määrin kuin mahdollista merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyviä suuronnettomuuksia ja rajoittaa niiden seurauksia ja lisätä siten meriympäristön ja rannikon elinkeinojen suojele ympäristön pilaantumista vastaan, vahvistaa turvalliseen merellä tapahtuvaan öljyn ja kaasun etsintään ja hyödyntämiseen sovellettavat vähimmäisvaatimukset, rajoittaa unionin kotoperäiselle energiantuotannolle aiheutuvia häiriöitä ja parantaa onnettomuuden sattuessa käytettäviä toimintamekanismeja.

(3) Tätä direktiiviä olisi sovellettava paitsi tuleviin merellä toimiviin laitteistoihin ja merellä toteutettavaan toimintaan myös nykyisiin laitteistoihin siirtymäjärjestelyin.

(4) Merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvät suuronnettomuudet saattavat aiheuttaa tuhoisia ja peruuttamattomia seurauksia meri- ja rannikkoympäristölle sekä erittäin kielteisiä vaikutuksia rannikkoalueiden talouksille.

(5) Merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvät onnettomuudet, erityisesti Meksikonlahdella vuonna 2010 tapahtunut onnettomuus, ovat lisänneet yleistä tietoisuutta merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvistä riskeistä ja antaneet sysäyksen tällaisen toiminnan turvallisuuteen tähtäävien politiikkajen uudelleentarkastelulle. Komissio käynnisti merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan uudelleentarkastelun ja esitti alustavan mielipiteensä sen turvallisuudesta 13 päivänä lokakuuta 2010 tiedonannossa "Öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuus avomerellä". Euroopan parlamentti antoi aiheesta päätöslauselmat 7 päivänä lokakuuta 2010 ja 13 päivänä syyskuuta 2011. Jäsenvaltioiden energiaministerit ilmaisivat omat kantansa 3 päivänä joulukuuta 2010 tehdyissä neuvoston päätelmissä.

(6) Merellä tapahtuviin merkittäviin öljyn- tai kaasunporaustonnettomuuksiin liittyvät riskit ovat suuria. Vähentämällä merialueiden saastumisvaaraa tällä direktiivillä olisi edistettävä meriympäristön suojele varmistamista ja erityisesti ympäristön hyvän tilan saavuttamista ja ylläpitämistä vuoteen 2020 mennessä, mikä on asetettu tavoitteeksi yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17 päivänä kesäkuuta 2008 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/56/EY ⁽³⁾, jäljempänä 'meristrategiadirektiivi'.

(7) Direktiivillä 2008/56/EY pyritään yhtenä sen keskeisistä tavoitteista puuttamaan kaikkien toimintojen meriympäristölle aiheuttamiin kumulatiivisiin vaikutuksiin, ja se on yhdennetyn meripolitiikan ympäristöpilari. Kyseinen politiikka on merkityksellistä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan kannalta, sillä siinä edellytetään talouden kaikkien alojen erityiskysymysten liittämistä palvelueen yleistä tavoitetta, joka on sen varmistaminen, että saadaan kokonaiskäsitys valtameristä, meristä ja rannikkoalueista, jotta meriasioihin voidaan kehittää johdonmukainen lähestymistapa, jossa otetaan huomioon kaikki taloudelliset, ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset näkökohdat merten aluesuunnittelua ja meriasiamista hyödyntämällä.

⁽¹⁾ EUVL C 143, 22.5.2012, s. 125.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 21. toukokuuta 2013 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 10. kesäkuuta 2013.

⁽³⁾ EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

- (8) Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan toimiala on sijoittautunut useille unionin alueille, ja toimialaa on tarkoitus kehittää uusilla alueilla jäsenvaltioiden merialueilla, kun kehittynyt teknologia mahdollistaa porauksen yhä haastavammassa ympäristöissä. Merellä tapahtuvalla öljyn ja kaasun tuotannolla on merkittävä asema unionin energian toimitusvarmuudessa.
- (9) Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuuteen unionissa nykyisin sovellettava ristiriitainen ja hajanainen sääntelykehys ja toimialan nykyiset turvallisuuskäytännöt eivät anna täysin riittäviä takeita siitä, että merellä tapahtuvien onnettomuuksien riski olisi mahdollisimman pieni kaikkialla unionissa, eikä siitä, että jäsenvaltioiden merialueilla toimittaisiin onnettomuuden tapahtuttua nopeasti tehokkaimmalla tavalla. Nykyisissä korvausjärjestelmissä vastuullista osapuolta on toisinaan vaikea osoittaa, ja vastuullinen osapuoli ei kenties kykene tai ei ole velvollinen maksamaan kaikkia aiheuttamansa haitan korjaamisesta aiheutuvia kustannuksia. Vastuussa oleva osapuoli olisi aina pystyttävä selvästi yksilöimään ennen merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan ryhtymistä.
- (10) Hiilivetyjen etsintään, hyödyntämiseen ja tuotantoon tarkoitettujen lupien antamisen ja käytön edellytyksistä 30 päivänä toukokuuta 1994 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/22/EY⁽¹⁾ mukaan merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa saa harjoittaa unionissa, kun siihen on saatu lupa. Tässä yhteydessä luvan myöntävän viranomaisen on otettava huomioon tekniset ja taloudelliset riskit ja tilanteen mukaan tiedot yksinoikeudellisten etsintä- ja tuotantolupien hakijoiden aiemmasta vastuullisuudesta. On tarpeen varmistaa, että luvan myöntävä viranomainen toimiluvan hakijan teknistä ja taloudellista toimintakykyä tutkiessaan selvittää tarkasti myös hakijan kyvyn jatkaa toimintaa turvallisesti ja tehokkaasti kaikissa ennakoitavissa olevissa olosuhteissa. Arvioidessaan niiden toimijoiden taloudellista toimintakykyä, jotka hakevat lupaa direktiivin 94/22/EY nojalla, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että tällaiset toimijat ovat toimittaneet asianmukaiset todisteet siitä, että on tehty tai tehdään riittävä varaus suuronnettomuuksista aiheutuvien vastuiden kattamiseksi.
- (11) On tarpeen selvittää, että merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan direktiivin 94/22/EY mukaisesti luvan saaneet luvanhaltijat ovat myös ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/35/EY⁽²⁾ tarkoitettuja vastuussa olevia toiminnanharjoittajia, eikä niiden olisi siirrettävä tätä koskevia vastuitaan kolmansille osapuolille, joiden kanssa ne ovat sopimussuhteessa.
- (12) Vaikka direktiivin 94/22/EY mukaisesti saadut yleiset luvat takaavat luvanhaltijoille yksinoikeuden hyödyntää tai tuottaa öljyä tai kaasua tietyllä toimilupa-alueella, jäsenvaltioiden olisi kyseisellä alueella toteutettavan merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan jatkuvalla asiantuntevalla viranomaisvalvonnalla varmistettava, että toteutetaan tehokkaita valvontatoimia suuronnettomuuksien estämiseksi ja niiden ihmisiin, ympäristöön ja energian toimitusvarmuuteen kohdistuvien vaikutusten rajoittamiseksi.
- (13) Merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa pitäisi harjoittaa ainoastaan toiminnanharjoittajien, jotka ovat luvanhaltijoiden tai luvan myöntävien viranomaisten nimittämiä. Toiminnanharjoittaja voi olla kolmas osapuoli tai luvanhaltija tai jokin luvanhaltijoista, riippuen kaupallisista järjestelyistä tai kansallisista hallinnollisista vaatimuksista. Toiminnanharjoittajan olisi aina oltava toimija, jolla on ensisijainen vastuu toiminnan turvallisuudesta, ja sen pitäisi olla koko ajan toimivaltainen toimimaan tässä suhteessa. Rooli vaihtelee riippuen toimiluvan kattaman toiminnan kyseessä olevasta vaiheesta. Toiminnanharjoittajan tehtävänä on näin ollen suorittaa poraustoimea etsintävaiheessa ja harjoittaa tuotantolaitteiston toimintaa tuotantovaiheessa. Etsintävaiheen poraustoimen suorittajan ja tuotantolaitteiston toiminnanharjoittajan olisi voitava olla sama toimija tietyllä toimilupa-alueella.
- (14) Toiminnanharjoittajien olisi vähennettävä suuronnettomuuden riskiä niin vähäiseksi kuin kohtuudella on mahdollista siihen pisteeseen, jossa riskin vähentämisen jatkamisen kustannukset olisivat selvästi suhteettomat vähennyksestä saataviin hyötyihin nähden. Riskinvähennystoimenpiteiden kohtuullista toteutettavuutta olisi tarkasteltava jatkuvasti ottaen huomioon uusi tietämys ja teknologian kehitys. Arvioitaessa sitä, olisivatko aika, kustannukset ja toimet selvästi suhteettomat riskin vähentämisen jatkamisen hyötyihin nähden, olisi otettava huomioon harjoitettavan toiminnan kanssa yhteensopivat parhaiden käytäntöjen riskitasot.
- (15) On tärkeää varmistaa, että yleisölle annetaan hyvissä ajoin tosiasiallinen mahdollisuus osallistua sellaista toimintaa koskevaan päätöksentekoon, jolla voi mahdollisesti olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön unionissa. Tämä toimintapolitiikka on unionin kansainvälisten sitoumusten, kuten tiedon saannista, yleisön oikeudesta osallistua päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja viireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen⁽³⁾, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', mukaista. Århusin yleissopimuksen 6 artiklassa määrätään yleisön osallistumisesta päätöksiin, jotka liittyvät yleissopimuksen liitteessä I lueteltuihin toimiin tai muihin toimiin, joita ei ole lueteltu liitteessä mutta joilla voi olla merkittäviä ympäristövaikutuksia. Århusin yleissopimuksen 7 artiklassa määrätään yleisön osallistumisesta ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien valmisteluun.

(1) EYVL L 164, 30.6.1994, s. 3.

(2) EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.

(3) EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (16) Unionin säädöksissä on asiaankuuluvia vaatimuksia suunnitelmien ja hankkeiden kehittämisestä, erityisesti tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/42/EY⁽¹⁾, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/35/EY⁽²⁾, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 13 päivänä joulukuuta 2011 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/92/EU⁽³⁾ ja vaarallisista aineista aiheutuvien suuronnettomuusvaarojen torjunnasta 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2012/18/EU⁽⁴⁾. Kaikki etsintään liittyvä merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta ei kuitenkaan kuulu yleisön osallistumista koskevien nykyisten unionin vaatimusten piiriin. Tämä koskee erityisesti päätöksentekoa, jonka tarkoituksena on tai joka voi johtaa etsintätoimien aloittamiseen muusta kuin tuotantolaitteistosta. Tällaisilla etsintätoimilla voi kuitenkin joissain olosuhteissa mahdollisesti olla merkittäviä vaikutuksia ympäristöön, minkä vuoksi päätöksentekoon olisi sovellettava yleisön osallistumista Århusin yleissopimuksen mukaisesti.
- (17) Unionista löytyy jo esimerkkejä merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyviä kansallisia sääntelykäytäntöjä koskevista hyvistä standardeista. Näitä ei kuitenkaan sovelleta johdonmukaisesti kaikkialla unionissa eikä yksikään jäsenvaltio ole sisällyttänyt kaikkia parhaita sääntelykäytäntöjä lainsäädäntöönsä, joka koskee suuronnettomuuksien estämistä tai niistä ihmisten elämälle ja terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seuraamusten rajoittamista. Parhaat sääntelykäytännöt ovat tarpeellisia, sillä niiden avulla voidaan harjoittaa tehokasta sääntelyä, jolla taataan mahdollisimman tehokkaat turvallisuusvaatimukset ja suojellaan ympäristöä, ja ne voidaan saavuttaa esimerkiksi yhdistämällä toisiinsa liittyvät tehtävät toimivaltaiselle viranomaiselle, jonka resurssit voivat tulla yhdestä tai useammasta kansallisesta elimestä.
- (18) Vähimmäisvaatimuksista porausta käyttävän kaivannais-teollisuuden työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden suojelun parantamiseksi (yhdestoista direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityis-direktiivi) 3 päivänä marraskuuta 1992 annettun neuvoston direktiivin 92/91/ETY⁽⁵⁾ mukaisesti työntekijöitä ja/tai heidän edustajiaan olisi kuultava työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvistä asioista ja heidän olisi voitava osallistua kaikkiin työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvistä kysymyksistä käytäviin keskusteluihin. Lisäksi unionin parhaana käytäntönä on, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön virallisesti kuulemismenettelyt kolmikantapohjalta siten, että niihin osallistuvat toimivaltainen viranomainen, toiminnanharjoittajat ja omistajat sekä työntekijöiden edustajat. Esimerkki tällaisesta muodollisesta kuulemisesta on Kansainvälisen työjärjestön kolmikanta-neuvotteluja (työtä koskevat kansainväliset normit) koskeva yleissopimus (n:o 144) vuodelta 1976.
- (19) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on oikeudellinen toimivalta ja riittävät resurssit toteuttaa tehokkaita, oikeasuhteisia ja avoimia täytäntöönpanotoimia, mukaan lukien tarvittaessa lakkauttaa toiminta tapauksissa, joissa toiminnanharjoittajien ja omistajien toteuttamat turvallisuustoimet ja ympäristönsuojelu eivät ole tyydyttäviä.
- (20) Toimivaltaisen viranomaisen riippumattomuus ja puolueettomuus olisi varmistettava. Suuronnettomuuksista saadut kokemukset osoittavat selvästi, että hallinnollisten toimivaltuuksien organisointi jäsenvaltiossa voi estää eturistiriitoja siten, että pidetään merellä tapahtuvan toiminnan turvallisuutta ja ympäristöä koskevat sääntelytehtävät ja niihin liittyvät päätökset selvästi erillään sääntelytehtävistä, jotka koskevat meren luonnonvarojen taloudellista kehitystä sekä luvanantoa ja tulojen hallinnointia. Tällaiset eturistiriidat voidaan parhaiten välttää pitämällä toimivaltainen viranomainen kokonaan erillään meren luonnonvarojen taloudelliseen kehitykseen liittyvistä tehtävistä.
- (21) Toimivaltaisen viranomaisen pitäminen kokonaan erillään meren luonnonvarojen taloudellisesta kehityksestä saattaa kuitenkin olla suhteetonta, jos jäsenvaltion merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta on vähäistä. Tällaisessa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion odotetaan toteuttavan parhaat vaihtoehtoiset järjestelyt toimivaltaisen viranomaisen riippumattomuuden ja puolueettomuuden varmistamiseksi.
- (22) Tarvitaan erityislainsäädäntöä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan toimialaan liittyvien suuronnettomuusvaarojen käsittelemiseksi, etenkin prosessiturvallisuuden, hiilivetyjen turvallisen säilyttämisen, rakenteellisen kestävyuden, tulipalojen ja räjähdysten ehkäisyn sekä evakuoinnin, ulospääsyn ja pelastamisen osalta sekä suuronnettomuuden ympäristövaikutusten rajaamiseksi.
- (23) Tätä direktiiviä olisi sovellettava rajoittamatta sitä, mitä unionin muissa säädöksissä, etenkin työntekijöiden työturvallisuuden ja -terveyden alalla ja erityisesti toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annetussa neuvoston direktiivissä 89/391/ETY⁽⁶⁾ ja direktiivissä 92/91/ETY, säädetään muista vaatimuksista.

⁽¹⁾ EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30.

⁽²⁾ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽³⁾ EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 197, 24.7.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ EYVL L 348, 28.11.1992, s. 9.

⁽⁶⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

- (24) Merellä tapahtuvaa toimintaa koskevaa järjestelmää on sovellettava sekä pysyvillä että liikkuvilla laitteistoilla toteutettavaan toimintaan etsintä- ja tuotantotoiminnan koko elinkaaren ajan aina suunnittelusta siihen asti, kun porausreikä poistetaan käytöstä ja siitä luovutaan pysyvästi.
- (25) Tällä hetkellä parhaat käytännöt suuronnettomuuksien estämiseen merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa perustuvat tavoitteiden asettamiseen ja siihen, että riskinarvioinnilla ja luotettavilla hallinnointijärjestelmillä saadaan aikaan toivotut tuotokset.
- (26) Unionin parhaiden käytäntöjen mukaan toiminnanharjoittajia ja omistajia kannustetaan luomaan tehokkaat turvallisuutta ja ympäristöä koskevat yhtiöpolitiikat ja panemaan ne täytäntöön kattavalla turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmällä ja hätäsuunnitelmalla. Voidakseen luoda suuronnettomuuksien estämiseksi tarvittavat järjestelyt toiminnanharjoittajien ja omistajien olisi määriteltävä kattavasti ja järjestelmällisesti kaikki suuronnettomuusvaaraskenaariot, jotka liittyvät kaikkiin kyseisellä laitteistolla suoritettaviin vaarallisiin tehtäviin, mukaan lukien suuronnettomuuden johdosta ympäristöön kohdistuvat vaikutukset. Näissä parhaissa käytännöissä edellytetään myös suuronnettomuuksien todennäköisyyden ja seurausten ja näin ollen niiden riskin arvioimista, ja myös toimenpiteitä niiden estämiseksi ja tarvittavia hätätoimia, jos suuronnettomuus kuitenkin sattuisi. Riskiarviot ja järjestelyt suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi olisi kuvattava selkeästi ja koottava suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen. Suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen olisi täydennettävä direktiivissä 92/91/ETY tarkoitettua turvallisuus- ja terveysasiakirjaa. Työntekijöitä olisi kuultava suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmistelun asiaankuuluviissa vaiheissa. Toimivaltaisen viranomaisen olisi arvioitava suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus perusteellisesti ja hyväksyttävä se.
- (27) Jäsenvaltioiden merialueilla harjoitettavan suuronnettomuusvaaran torjunnan tehokkuuden säilyttämiseksi suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa ja siihen tarvittaessa tehtävissä muutoksissa olisi otettava huomioon kaikki merkitykselliset näkökohdat tuotantolaitteiston elinkaareissa, mukaan lukien suunnittelu, toiminta, yhdessä toisten laitteistojen kanssa toteutettava toiminta, tällaisen laitteiston siirtäminen toiseen paikkaan kyseisen jäsenvaltion merialueilla, suuret muutokset ja lopullinen luopuminen. Suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomus olisi vastaavasti laadittava myös muiden kuin tuotantolaitteistojen osalta, ja sitä olisi tarvittaessa muutettava laitteiston merkittävien muutosten huomioimiseksi. Yksikään laitteisto ei saisi toimia jäsenvaltion merialueilla, ellei toimivaltainen viranomainen ole hyväksynyt toiminnanharjoittajan tai omistajan toimittamaa suuronnettomuusvaaroja koskevaa kertomusta. Se, että toimivaltainen viranomainen hyväksyy suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen, ei saisi tarkoittaa minkäänlaista suuronnettomuusvaarojen hallintaa koskevan vastuun siirtämistä toiminnanharjoittajalta tai omistajalta toimivaltaiselle viranomaiselle.
- (28) Poraustoimia saisi toteuttaa ainoastaan sellaisella laitteistolla, jolla on tekniset valmiudet hallita kaikkia ennakoitavissa olevia vaaroja porausreiän sijaintipaikalla ja jonka osalta on hyväksytty suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus.
- (29) Toiminnanharjoittajan olisi paitsi käytettävä soveltuvaa laitteistoa myös laadittava yksityiskohtaiset suunnittelua ja käyttöä koskevat suunnitelmat jokaiseen poraustoimeen liittyvien erityisolosuhteiden ja vaarojen osalta. Toiminnanharjoittajan olisi tarkastutettava porausreiän suunnittelu riippumattomalla asiantuntijalla unionin parhaiden käytäntöjen mukaisesti. Toiminnanharjoittajan olisi lähetettävä toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitus porausreikää koskevista suunnitelmista riittävän ajoissa, jotta toimivaltainen viranomainen pystyy toteuttamaan tarvittavat toimet suunnittelun poraustoimen osalta. Jäsenvaltiot voivat ottaa tältä osin käyttöön tiukempia kansallisia vaatimuksia ennen poraustoimen aloittamista.
- (30) Sen varmistamiseksi, että suunnittelu on turvallista ja toiminta jatkuvasti turvallista, toimialan on noudatettava viranomaisten standardeissa ja ohjeissa määritellyjä parhaita käytäntöjä. Tällaisia standardeja ja ohjeita olisi päivitettävä uuden tietämyksen ja innovaatioiden huomioon ottamiseksi pyrkien jatkuvaan toiminnan parantamiseen. Toiminnanharjoittajien, omistajien ja toimivaltaisten viranomaisten olisi toimittava yhteistyössä vahvistaakseen ensisijaiset tavoitteet uusien ja parempien standardien ja ohjeiden kehittämistä varten Deepwater Horizon -onnettomuudesta ja muista suuronnettomuuksista saadun kokemuksen perusteella. Ottaen huomioon asetetut ensisijaiset tavoitteet uusien tai parannettujen standardien ja ohjeiden laatiminen olisi saatettava alkuun viipymättä.
- (31) Koska merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta on monimutkaista, toiminnanharjoittajien ja omistajien toteuttama parhaiden käytäntöjen soveltaminen edellyttää riippumatonta järjestelmää turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden todentamiseksi laitteiston koko elinkaaren ajan ja myös suunnitteluvaiheessa, jos kyseessä ovat tuotantolaitteistot.
- (32) Siltä osin kuin merellä toimivat liikkuvat porausyksiköt ovat kauttakulkumatalla ja niitä pidetään aluksina, niihin sovelletaan kansainvälisiä meriyleissopimuksia, erityisesti SOLAS- ja Marpol-yleissopimuksia, tai vastaavia standardeja, jotka määrittellään merellä toimivien liikkuvien porausyksiköiden rakentamista ja niillä olevia laitteita koskevan säännösten (MODU-säännöstö) sovellettavassa versiossa. Tällaisiin merellä kauttakulkumatalla oleviin liikkuviin porausyksiköihin sovelletaan myös satamavaltioiden suorittamaa valvontaa ja lippuvaltiota koskevien vaatimusten noudattamista koskevaa unionin oikeutta. Tässä direktiivissä käsitellään tällaisia yksiköitä, kun ne ovat ankkuroituneet merialueelle poraamista, tuotantoa tai muita merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyviä toimia varten.

- (33) Suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa olisi muun muassa otettava huomioon ympäristöriskit, joihin kuuluu myös sääolojen ja ilmastomuutoksen vaikutus laitteistojen kestävyyyteen pitkällä aikavälillä. Koska yhdessä jäsenvaltiossa merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporaustoiminnasta voi aiheutua merkittäviä ympäristöhaittoja toisessa jäsenvaltiossa, on tarpeen vahvistaa erityissäännökset ja soveltaa niitä valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista Espoossa 25 päivänä helmikuuta 1991 tehdyn YK:n Euroopan talouskomission yleissopimuksen mukaisesti. Jäsenvaltioiden, joilla on merialueita ja jotka eivät harjoita merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, olisi nimettävä yhteispisteet tehokkaan yhteistyön helpottamiseksi tältä osin.
- (34) Toiminnanharjoittajien olisi ilmoitettava jäsenvaltioille viipymättä, jos suuronnettomuus tapahtuu tai saattaa olla tapahtumassa, jotta jäsenvaltio voi aloittaa tarvittavat toimet. Näin ollen toiminnanharjoittajien olisi sisällytettävä ilmoitukseen soveltuvat ja riittävät tiedot todellisen tai välittömästi uhkaavan suuronnettomuuden sijaintipaikasta, suuruusluokasta ja luonteesta, omista toimistaan sekä pahimman tapauksen vakavoitumisskenaariosta, mukaan lukien rajat ylittävien vaikutusten mahdollisuus.
- (35) Tehokkaan toiminnan varmistamiseksi hätätilanteissa toiminnanharjoittajien olisi laadittava sisäiset hätäsuunnitelmat, jotka ovat paikkakohtaiset ja perustuvat suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa määriteltyihin riski- ja vaaraskenaarioihin, esitettävä ne toimivaltaiselle viranomaiselle ja varmistettava, että niillä on riittävät resurssit näiden suunnitelmien nopeaan täytäntöönpanoon tarvittaessa. Liikkuvien merellä toimivien porausyksiköiden osalta toiminnanharjoittajien on varmistettava, että omistajien laitteistoa koskevia sisäisiä hätäsuunnitelmia muutetaan tarvittaessa, jotta ne soveltuvat tietyn sijaintipaikan ja poraustoimen vaaroihin. Tällaiset muutokset olisi sisällytettävä poraustoimista tehtävään ilmoitukseen. Hätätilanteen toimintaresurssien riittävää käytettävyyttä olisi arvioitava suhteessa valmiuteen käyttää niitä onnettomuuspaikalla. Toiminnanharjoittajien olisi varmistettava hätätilanteen toimintaresurssien käytettävyyttä ja tehokkuutta sekä testattava tätä käytettävyyttä ja tehokkuutta säännöllisesti. Valmiusjärjestelyt voidaan perustelluissa tapauksissa toteuttaa siten, että torjuntalaitteet, kuten vuodonsulkulaitteet ja muut resurssit, siirretään kaukana olevista paikoista nopeasti.
- (36) Parhaat maailmanlaajuiset käytännöt edellyttävät, että luvanhaltijat, toiminnanharjoittajat ja omistajat ovat ensisijaisesti vastuussa toimintansa, mukaan lukien urakoitsijoiden niiden puolesta toteuttama toiminta, aiheuttamien riskien hallinnasta ja että ne näin ollen luovat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevan yhtiöpolitiikan puitteissa mekanismit ja korkeimman tason yhtiömuotoisen omistajuuden kyseisen politiikan panemiseksi täytäntöön johdonmukaisesti koko organisaatiossa unionissa ja sen ulkopuolella.
- (37) Vastuussa olevilta toiminnanharjoittajilta ja omistajilta olisi edellytettävä, että ne toteuttavat toimensa maailmanlaajuisesti parhaiden käytäntöjen ja standardien mukaisesti. Tällaisten parhaiden käytäntöjen ja standardien johdonmukaisen soveltamisen olisi tultava pakolliseksi unionissa, ja olisi toivottavaa, että toiminnanharjoittajat ja omistajat, jotka ovat rekisteröityneet jäsenvaltion alueelle, soveltaisivat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevaa yhtiöpolitiikkaa toimiessaan jäsenvaltioiden merialueiden ulkopuolella, siinä määrin kuin se on mahdollista siellä sovellettavan kansallisen oikeudellisen kehyksen puitteissa.
- (38) Vaikka ei ehkä ole mahdollista edellyttää, että suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevaa yhtiöpolitiikkaa sovelletaan unionin ulkopuolella, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat sisällyttävät unionin ulkopuolisen merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoimintansa suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevasta yhtiöpolitiikastaan laadittuihin asiakirjoihin.
- (39) Tiedot suuronnettomuuksista merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa unionin ulkopuolella voivat auttaa ymmärtämään paremmin niiden mahdollisia syitä ja edistämään keskeisten kokemusten hyödyntämistä ja sääntelykehysten kehittämistä. Näin ollen kaikkien jäsenvaltioiden, myös sisämaajäsenvaltioiden ja sellaisten jäsenvaltioiden, joilla on merialueita mutta ei merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa tai siihen liittyvää luvanantotoimintaa, olisi vaadittava raportteja unionin ulkopuolella tapahtuvista suuronnettomuuksista, joihin liittyy niiden alueella rekisteröityjä yhtiöitä, ja jaettava tällaiset tiedot unionin tasolla. Raportointivaatimukset eivät saisi vaikuttaa hätätoimiin tai onnettomuuteen liittyviin oikeudellisiin menettelyihin. Niissä olisi sen sijaan keskityttävä siihen, millainen merkitys onnettomuudella on merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuuden kehittämiseen unionissa.
- (40) Jäsenvaltioiden olisi edellytettävä, että toiminnanharjoittajat ja omistajat parhaita käytäntöjä noudattaessaan luovat tehokkaat yhteistyösuhteet toimivaltaiseen viranomaiseen, tukevat toimivaltaisen viranomaisen parhaita sääntelykäytäntöjä ja varmistavat proaktiivisesti korkeimmat turvallisuusastot, mukaan lukien tarvittaessa toiminnan keskeyttäminen ilman, että toimivaltaisen viranomaisen on puuttuttava asiaan.
- (41) Sen varmistamiseksi, ettei mitään turvallisuuden kannalta merkityksellistä näkökohtaa jätetä ottamatta huomioon, on tärkeää ottaa käyttöön ja edistää asianmukaisia keinoja, joilla näistä näkökohdista voidaan raportoida luottamuksellisesti ja joilla voidaan suojella ilmiantajia. Vaikka jäsenvaltiot eivät voi panna sääntöjä täytäntöön unionin ulkopuolella, näillä keinoilla olisi mahdollistettava merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan unionin ulkopuolella osallistuvien henkilöiden esittämien näkökohtien raportointi.
- (42) Vertailukelpoisten tietojen jakaminen jäsenvaltioiden kesken on vaikeaa ja epäluotettavaa, koska raportteja varten

ei ole olemassa kaikille jäsenvaltioille yhteistä mallia. Yhteinen malli, jolla toiminnanharjoittajat ja omistajat voivat raportoida tiedoista jäsenvaltioille, lisäksi toiminnanharjoittajien ja omistajien turvallisuustasoa ja ympäristötehokkuutta koskevaa avoimuutta, antaisi yleisölle mahdollisuuden tutustua merkityksellisiin ja unionin laajuisesti vertailukelpoisiin tietoihin merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuudesta ja edistäisi tiedon jakamista suuronnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista saaduista kokemuksista.

- (43) Komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta jaettavien ja julkistettavien tietojen muodon ja yksityiskohtien osalta, jotta voitaisiin varmistaa yhdenmukaiset ehdot tietojen jakamista ja merialueiden öljy- ja kaasusektorin suorituskykyä koskevaan avoimuuteen kannustamista varten. Tätä toimivaltaa olisi käytettävä yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä, 16 päivänä helmikuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (44) Asiaa koskevia täytäntöönpanosäädöksiä hyväksyessä olisi noudatettava neuvoo-antavaa menettelyä, koska nämä säädökset ovat pääasiassa luonteeltaan pelkästään käytännönläheisiä. Näin ollen tarkastelumenettelyn soveltaminen ei ole perusteltavissa.
- (45) Merellä tapahtuvan öljy- ja kaasunporaustoiminnan oikeutukseen ja integriteettiin kohdistuvan yleisön luottamuksen edistämiseksi unionissa jäsenvaltioiden olisi määrääjain toimitettava komissiolle toimintaa ja vaaratilanteita koskevia kertomuksia. Komission olisi julkaistava määrääjain kertomukset unionissa tapahtuneen toiminnan määrästä sekä merialueiden öljy- ja kaasusektorin turvallisuustason ja ympäristötehokkuuden suuntauksista. Jäsenvaltioiden olisi viipymättä ilmoitettava suuronnettomuudesta komissiolle ja kaikille niille jäsenvaltioille, joiden alueeseen tai merialueisiin se vaikuttaa.
- (46) Kokemusten mukaan arkaluonteisten tietojen luottamuksellisuuden varmistaminen on tärkeää toimivaltaisen viranomaisen sekä toiminnanharjoittajan ja omistajan välisen avoimen vuoropuhelun edistämiseksi. Siksi toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä kaikkien jäsenvaltioiden välisen vuoropuhelun olisi perustuttava voimassa oleviin asiaa koskeviin kansainvälisiin oikeudellisiin välineisiin ja ympäristön kannalta merkityksellisten tietojen saantia koskevaan unionin oikeuteen, jollei turvallisuutta ja ympäristön suojelua koskevista ensisijaisista vaatimuksista muuta johdu.
- (47) Merialueilla tapahtuvasta toiminnasta vastaavien viranomaisten harjoittama yhteistyö on selvästi todettu arvokkaaksi NSOAF:n (North Sea Offshore Authorities Forum)

ja kansainvälisen sääntelyfoorumin (IRF) toiminnassa. Unionissa on otettu käyttöön vastaavanlainen yhteistyö asiantuntijaryhmässä eli merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmässä⁽²⁾, jonka tehtävänä on edistää kansallisten edustajien ja komission välistä tehokasta yhteistyötä, mukaan lukien parhaiden käytäntöjen ja operatiivisen tiedustelutiedon jakaminen, standardien tason nostamista koskevien ensisijaisten tavoitteiden määrittäminen ja komission ohjeistaminen sääntelyuudistuksessa.

- (48) Hätätöimisiä ja valmiutta suuronnettomuuksien yhteydessä olisi tehostettava jäsenvaltioiden välisellä sekä jäsenvaltioiden ja öljy- ja kaasutoimialan välisellä järjestelmällisellä ja suunnitellulla yhteistyöllä ja jakamalla yhteensopivia hätätoimiresursseja, asiantuntemus mukaan luettuna. Näissä toimissa ja suunnittelussa olisi soveltuvin osin hyödynnettävä myös resursseja ja apua, joita unionista on jo saatavilla erityisesti asetuksella (EY) N:o 1406/2002⁽³⁾ perustetun Euroopan meriturvallisuusviraston, jäljempänä 'virasto', ja neuvoston päätöksellä 2007/779/EY, Euratom⁽⁴⁾ perustetun unionin pelastuspalvelumekanismien kautta. Jäsenvaltioiden olisi voitava myös pyytää lisäapua virastolta unionin pelastuspalvelumekanismien kautta.
- (49) Asetuksen (EY) N:o 1406/2002 mukaan virasto perustettiin, jotta varmistettaisiin meriturvallisuuden ja alusten aiheuttaman pilaantumisen ehkäisyn korkea, yhdenmukainen ja tehokas taso unionissa sekä varmistettaisiin öljyn- ja kaasunporaustalaitteistojen aiheuttaman meren pilaantumisen torjunta.
- (50) Tämän direktiivin mukaisia velvollisuuksia täytäntöön pantaessa olisi otettava huomioon, että jäsenvaltioiden suvereniteetin tai täysivaltaisten oikeuksien ja lainkäyttövallan piiriin kuuluvat merivedet muodostavat erottamattoman osan direktiivin 2008/56/EY 4 artiklan 1 kohdassa määritellyistä neljästä merialueesta eli Itämerestä, Koillis-Atlantista, Välimerestä ja Mustastamerestä. Tästä syystä unionin olisi ensisijaisena asiana lujitettava koordinointia niiden kolmansien maiden kanssa, joiden suvereniteetin tai täysivaltaisten oikeuksien ja lainkäyttövallan piiriin kuuluu merivesiä tällaisilla merialueilla. Direktiivin 2008/56/EY 3 artiklan 10 kohdassa määritellyt meriä koskevat alueelliset yleissopimukset kuuluvat soveltuviin yhteistyökehyksiin.
- (51) Välimeren osalta on aloitettu yhdessä tämän direktiivin kanssa tarvittavat toimet unionin liittymiseksi Välimeren suojelemisesta mannerjalustan sekä merenpohjan ja sen

⁽¹⁾ EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽²⁾ Komission päätös, annettu 19 päivänä tammikuuta 2012, avoimella tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmän perustamisesta (EUVL C 18, 21.1.2012, s. 8).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1406/2002, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2002, Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ EUVL L 314, 1.12.2007, s. 9.

maaperän tutkimisesta ja hyväksikäytöstä johtuvalta pilaantumiselta tehtyyn pöytäkirjaan⁽¹⁾, jäljempänä 'Offshore-pöytäkirja', joka liittyy Välimeren merellisen ympäristön ja rannikkoalueiden suojelemisesta tehtyyn yleissopimukseen, jäljempänä 'Barcelonan yleissopimus', joka tehtiin neuvoston päätöksellä 77/585/ETY⁽²⁾.

- (52) Arktiset vedet muodostavat naapurina sijaitsevan meriympäristön, jolla on erityinen merkitys unionille, ja niillä on merkittävä asema ilmastomuutoksen hillitsemisessä. Arktisiin vesiin liittyviin vakaviin ympäristökysymyksiin on kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta varmistetaan arktisen alueen ympäristön suojeleminen kaikessa merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa, etlintä mukaan luettuna, ottaen huomioon suuronnettomuuksien riski ja tehokkaiden toimien tarve. Arktiseen neuvostoon kuuluvia jäsenvaltioita kannustetaan edistämään aktiivisesti korkeimpia ympäristöturvallisuutta koskevia standardeja tässä herässä ja ainutlaatuisessa ekosysteemissä esimerkiksi luomalla öljyn aiheuttaman arktisten merivesien pilaantumisen ehkäisyä, torjuntavalmiutta ja torjuntaa koskevia kansainvälisiä välineitä ja käyttäen hyväksi muun muassa Arktisen neuvoston perustaman työryhmän työtä ja olemassa olevia merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevia Arktisen neuvoston suuntaviivoja.
- (53) Kansallisten ulkoisten hätäsuunnitelmien olisi perustuttava riskinarviointiin, ottaen huomioon kyseisille merialueille asennettujen laitteistojen suuronnettomuusvaaroja koskevat kertomukset. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon viimeisimmät komission laatimat riskien arviointi- ja kartoitusohjeet katastrofinhallintaa varten.
- (54) Jotta reagointi hätätilanteessa olisi tehokasta, toiminnanharjoittajan ja omistajan on toimittava välittömästi ja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden hätätoimiorganisaatioiden kanssa, jotka koordinoivat lisäresurssien käyttöön-ottoa hätätoimissa tilanteen kehittymisen mukaan. Tähän toimintaan olisi sisällyttävä myös hätätilanteen perusteellinen tutkinta, joka olisi aloitettava viipymättä, jotta asiaa koskevia tietoja ja todisteita menetettäisiin mahdollisimman vähän. Kun vaaratilanne on ohi, jäsenvaltioiden olisi tehtävä siitä päätelmät ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet.
- (55) On erittäin tärkeää, että kaikki asiaankuuluvat tiedot, myös tekniset tiedot ja parametrit, ovat käytettävissä myöhempää tutkintaa varten. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että asiaankuuluvat tiedot kerätään merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan aikana ja että
- (56) Tämän direktiivin vaatimusten tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi olisi otettava käyttöön säännösten rikkomisista määrättäviä tehokkaita, oikeasuhteisia ja vaaroittavia seuraamuksia.
- (57) Tiettyjen liitteiden muuttamiseksi sellaisten lisätietojen sisällyttämiseksi, jotka saattavat tulla tarpeellisiksi tekniikan kehityksen takia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti tämän direktiivin tiettyjen liitteiden vaatimusten muuttamiseksi. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (58) Direktiivissä 2004/35/EY olevaa vesille aiheutuvan vahingon määritelmää olisi muutettava sen varmistamiseksi, että kyseisen direktiivin mukaista luvanhaltijoiden vastuuta sovelletaan jäsenvaltioiden merivesien osalta, sellaisina kuin ne määritellään direktiivissä 2008/56/EY.
- (59) Monet tämän direktiivin säännöksistä eivät ole merkityksellisiä sisämaajäsenvaltioille eli Itävalle, Tšekille, Unkarille, Luxemburgille ja Slovakielle. On kuitenkin toivottavaa, että nämä jäsenvaltiot edistävät merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuutta koskevia unionin oikeuden nykyisiä periaatteita ja korkeita standardeja kahdensivuisissa suhteissaan kolmansien maiden ja asiaankuuluvien kansainvälisten organisaatioiden kanssa.
- (60) Kaikki jäsenvaltiot, joilla on merialueita, eivät salli merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa lainkäyttöalueellaan. Kyseiset jäsenvaltiot eivät osallistu tällaista toimintaa koskevaan luvanantoon ja suuronnettomuuksien ehkäisemiseen. Näin ollen olisi suhteeton ja tarpeeton velvoite, jos kyseisten jäsenvaltioiden olisi saatettava osaksi lainsäädäntöään ja pantava täytäntöön kaikki tämän direktiivin säännökset. Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan aikana sattuvat onnettomuudet voivat kuitenkin vaikuttaa niiden ranta-alueisiin. Näin ollen kyseisten jäsenvaltioiden olisi muun muassa oltava valmiita reagoimaan suuronnettomuuksiin ja suorittamaan niiden tutkintaa, ja niiden olisi tehtävä yhteistyötä yhteyspisteiden kautta muiden asianomaisten jäsenvaltioiden kanssa ja asiaankuuluvien kolmansien maiden kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston päätös 2013/5/EU, annettu 17 päivänä joulukuuta 2012, Euroopan unionin liittymisestä pöytäkirjaan Välimeren suojelemisesta mannerjalustan sekä merenpohjan ja sen maaperän tutkimisesta ja hyväksikäytöstä johtuvalta pilaantumiselta (EUVL L 4, 9.1.2013, s. 13).

⁽²⁾ EYVL L 240, 19.9.1977, s. 1.

- (61) Sisämaajäsenvaltiot eivät maantieteellisen sijaintinsa takia osallistu merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevaan luvanantoon ja suuronnettomuuksien ehkäisemiseen eivätkä niihin mahdollisesti vaikuta tällaiset muiden jäsenvaltioiden merialueilla tapahtuvat onnettomuudet. Näin ollen niillä ei pitäisi olla velvollisuutta saattaa suurinta osaa tämän direktiivin säännöksistä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Jos kuitenkin yhtiö, joka harjoittaa joko itse tai tytäryhtiöiden kautta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa unionin ulkopuolella, on rekisteröity sisämaajäsenvaltiossa, kyseisen jäsenvaltion olisi pyydettävä asianomaista yhtiötä antamaan tällaisessa toiminnassa tapahtuvista onnettomuuksista raportti, joka voidaan jakaa unionin tasolla, jotta kaikki unionin asiaankuuluvat osapuolet voivat hyötyä tällaisista onnettomuuksista saaduista kokemuksista.
- (62) Tällä direktiivillä käyttöön otettujen toimenpiteiden lisäksi komission olisi tarkasteltava muita soveltuvia tapoja parantaa suuronnettomuuksien ehkäisemistä ja niiden seurausten rajoittamista.
- (63) Toiminnanharjoittajien olisi varmistettava, että niillä on riittävästi fyysisiä resursseja, henkilöstöä ja taloudellisia resursseja, jotta ne voivat ehkäistä suuronnettomuuksia ja rajoittaa niiden seurauksia. Koska mikään nykyisistä taloudellisista turvajärjestelyistä, riskien yhdistämisyjärjestelyt mukaan luettuina, ei kuitenkaan pysty vastaamaan suuronnettomuuksien kaikista mahdollisista seurauksista, komission olisi analysoitava ja tutkittava edelleen soveltuvia toimenpiteitä, joilla varmistetaan riittävän vankka vahinkovastuujärjestelmä merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvien vahinkojen varalta, sekä taloudellista valmiutta koskevia vaatimuksia, tarvittavien taloudellisten turvajärjestelyjen tai muiden järjestelyjen käytettävyys mukaan luettuna. Tähän voi sisältyä keskinäisen korvausjärjestelmän toteuttavuuden tarkastelu. Komission olisi raportoitava tuloksistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tarvittaessa liitettävä niihin ehdotuksia.
- (64) Unionin tasolla on tärkeää, että teknisiä vaatimuksia täydennetään vastaavalla tuoteturvallisuuslainsäädännön oikeudellisella kehyksellä ja että näitä vaatimuksia sovelletaan kaikkiin merellä sijaitseviin laitteistoihin jäsenvaltioiden merialueilla eikä pelkästään kiinteisiin tuotantolaitteistoihin. Tästä syystä komission olisi analysoitava edelleen merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan sovellettavia tuoteturvallisuusstandardeja.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli asettaa vähimmäisvaatimuksia suuronnettomuuksien ehkäisemiselle ja niiden seurausten rajoittamiselle merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa, vaan tavoitteet voidaan ehdotetun toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäisvaatimukset merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvien suuronnettomuuksien ehkäisemiselle ja tällaisten onnettomuuksien seurausten rajoittamiselle.
2. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta työntekijöiden työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan unionin oikeuden, erityisesti direktiivien 89/391/ETY ja 92/91/ETY, soveltamista.
3. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivien 94/22/EY, 2001/42/EY, 2003/4/EY⁽¹⁾, 2003/35/EY, 2010/75/EU⁽²⁾ ja 2011/92/EU soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä:

- 1) 'suuronnettomuudella' tarkoitetaan laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin osalta:
 - a) vaaratilannetta, johon liittyy räjähdys, tulipalo, porausreiän hallinnan menetys taikka öljyn, kaasun tai vaarallisten aineiden vuotaminen, josta aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja taikka joihin liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista;
 - b) vaaratilannetta, joka johtaa laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin vakavaan vahingoittumiseen, josta aiheutuu kuolonuhreja tai vakavia henkilövahinkoja taikka johon liittyy merkittävä mahdollisuus kuolonuhreista tai vakavista henkilövahingoista;
 - c) muuta vaaratilannetta, joka johtaa viiden tai useamman henkilön kuolemaan tai vakavaan loukkaantumiseen, kun nämä henkilöt ovat merellä sijaitsevalla laitteistolla, jolla vaaran lähde esiintyy, tai kun he osallistuvat merellä tapahtuvaan öljyn- tai kaasunporaustoimintaan, joka liittyy laitteistoon tai liitettyyn infrastruktuuriin; tai

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

- d) ympäristöä uhkaavaa merkittävää vaaratilannetta, joka aiheutuu a, b ja c alakohdassa tarkoitetuista vaaratilanteista.
- Määriteltäessä sitä, onko vaaratilanne a, b tai d alakohdan mukainen suuronnettomuus, normaalisti miehittämätöntä laitteistoa käsitellään siten kuin se olisi miehitetty;
- 2) ilmauksella 'merellä' tarkoitetaan sijaintia Yhdistyneiden kansakuntien merioikeusyleissopimuksessa tarkoitetuilla jäsenvaltion aluemerellä, talousvyöhykkeellä tai mannerjalustalla;
- 3) 'merellä tapahtuvalla öljyn- ja kaasunporaustoiminnalla' tarkoitetaan kaikkia laitteistoon tai liitettyyn infrastruktuuriin liittyviä toimia, mukaan lukien suunnittelu, suunnitelmat, rakentaminen, toiminta ja käytöstä poistaminen, jotka liittyvät öljyn tai kaasun etsintään ja tuotantoon, lukuun ottamatta öljyn ja kaasun kuljettamista rannikolta toiselle;
- 4) 'riskillä' tarkoitetaan tapahtuman todennäköisyyden ja kyseisen tapahtuman seurausten yhdistelmää;
- 5) 'toiminnanharjoittajalla' tarkoitetaan toimijaa, jonka luvan haltija tai luvan myöntävä viranomainen on nimittänyt suorittamaan merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, mukaan lukien poraustoimen suunnittelu ja täytännönpano tai tuotantolaitteiston toimintojen johtaminen ja valvominen;
- 6) 'soveltuvalla' tarkoitetaan tietyn vaatimuksen tai tilanteen kannalta oikeaa tai täysin sopivaa, toimien oikeasuhteisuus ja kustannusten arviointi mukaan lukien, joka perustuu objektiiviseen näyttöön ja on osoitettu analyysillä tai vertailulla muiden viranomaisten tai toimialan vastaavissa tilanteissa käyttämien asianmukaisten standardien tai muiden ratkaisujen kanssa;
- 7) 'toimijalla' tarkoitetaan kaikkia luonnollisia tai oikeushenkilöitä tai tällaisten henkilöiden ryhmää;
- 8) 'hyväksyttävällä' suhteessa riskiin tarkoitetaan sellaista riskin tasoa, jonka osalta sen vähentämisen jatkamiseen käytetty aika, käytetyt kustannukset tai toteutetut toimet olisivat selvästi suhteettomat tällaisen vähentämisen hyötyihin nähden. Arvioitaessa sitä, olisivatko aika, kustannukset tai toimet selvästi suhteettomat riskin vähentämisen jatkamisen hyötyihin nähden, on otettava huomioon toiminnan kanssa yhteensopivat parhaiden käytäntöjen riskitasot;
- 9) 'toimiluvalla' tarkoitetaan direktiivin 94/22/EY mukaista lupaa merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan;
- 10) 'toimilupa-alueella' tarkoitetaan toimiluvan kattamaa maantieteellistä aluetta;
- 11) 'luvan haltijalla' tarkoitetaan toimiluvan haltijaa tai yhteishaltijoita;
- 12) 'urakoitsijalla' tarkoitetaan toimijaa, jolle toiminnanharjoittaja tai omistaja on sopimuksella antanut tehtäväksi tiettyjen tehtävien suorittamisen toiminnanharjoittajan tai omistajan puolesta;
- 13) 'luvan myöntävällä viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista, joka vastaa lupien myöntämisestä tai niiden käytön valvomisesta direktiivin 94/22/EY mukaisesti;
- 14) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan tämän direktiivin nojalla nimitettyä viranomaista, joka vastaa tässä direktiivissä sille osoitetuista tehtävistä. Toimivaltainen viranomainen voi muodostua yhdestä tai useammasta julkisesta elimestä;
- 15) 'etsinnällä' tarkoitetaan esiintymän porausta ja kaikkea siihen liittyvää merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, joka on tarpeen ennen tuotantoon liittyvää toimintaa;
- 16) 'tuotannolla' tarkoitetaan merellä tapahtuvaa öljyn ja kaasun ottamista talteen maanpinnan alta toimilupa-alueella, mukaan luettuina öljyn ja kaasun merellä tapahtuva jalostus ja sen kuljettaminen liitettyssä infrastruktuurissa;
- 17) 'muulla kuin tuotantolaitteistolla' tarkoitetaan muuta laitteistoa kuin laitteistoa, jota käytetään öljyn ja kaasun tuotantoon;
- 18) 'yleisöllä' tarkoitetaan yhtä tai useampaa toimijaa ja kansallisen lainsäädännön tai käytännön mukaisesti näiden yhteenliittyviä, järjestöjä tai ryhmiä;
- 19) 'laitteistolla' tarkoitetaan paikallaan olevaa, kiinteää tai liikutettavaa asennelmaa tai asennelmien yhdistelmää, joka on pysyvästi yhdistetty silloilla tai muilla rakenteilla ja jota käytetään merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan tai tällaisen toiminnan yhteydessä. Laitteistot sisältävät merellä toimivat liikkuvat porausyksiköt ainoastaan silloin, kun ne ovat ankkuroituneet merialueelle poraamista, tuotantoa tai muita merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyviä toimia varten;

- 20) 'tuotantolaitteistolla' tarkoitetaan laitteistoa, jota käytetään tuotantoon;
- 21) 'liitetyllä infrastruktuurilla' tarkoitetaan turvavyöhykkeellä tai laitteistosta suuremmalla etäisyydellä sijaitsevalla läheisellä vyöhykkeellä jäsenvaltion harkinnan mukaan olevia:
- a) porausreikiä ja niihin liittyviä rakenteita, lisäyksikköjä ja laitteita, jotka on liitetty laitteistoon;
- b) laitteita tai rakenteita, jotka sijaitsevat laitteiston pää-rakennelmassa tai jotka on kiinnitetty siihen;
- c) liitännäisiä putkilaitteita tai -rakenteita;
- 22) 'hyväksymisellä' suhteessa suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen tarkoitetaan toimivaltaisen viranomaisen toiminnanharjoittajalle tai omistajalle kirjallisesti antamaa ilmoitusta siitä, että kertomus, jos se pannaan täytäntöön siinä vahvistetulla tavalla, täyttää tämän direktiivin vaatimukset. Hyväksyminen ei tarkoita minkäänlaista suuronnettomuusvaarojen hallintaa koskevan vastuun siirtämistä toimivaltaiselle viranomaiselle;
- 23) 'suuronnettomuusvaaralla' tarkoitetaan tilannetta, joka voi mahdollisesti johtaa suuronnettomuuteen;
- 24) 'pوراustoimella' tarkoitetaan kaikkia porausreikiin liittyviä toimia, joiden yhteydessä voisi vahingossa päästä vuotamaan materiaaleja, jotka voivat johtaa suuronnettomuuteen, mukaan luettuina porausreiän poraaminen, porausreiän korjaaminen tai muuttaminen, poraustoimien keskeyttäminen ja pysyvä luopuminen porausreistä;
- 25) 'yhdistetyllä toiminnalla' tarkoitetaan toimintaa, joka toteutetaan laitteistolla toisen laitteiston tai toisten laitteistojen kanssa tähän toiseen laitteistoon tai näihin toisiin laitteistoihin liittyvistä syistä, jolloin toiminta käytännössä vaikuttaa henkilöiden turvallisuuteen liittyviin riskeihin tai ympäristönsuojeluun missä tahansa näistä laitteistoista tai kaikilla näillä laitteistoilla;
- 26) 'turvavyöhykkeellä' tarkoitetaan jäsenvaltion määrittämää aluetta, joka on 500 metrin etäisyydellä laitteiston mistä tahansa osasta;
- 27) 'omistajalla' tarkoitetaan toimijaa, jolla on laillinen oikeus valvoa muun kuin tuotantolaitteiston toimintaa;
- 28) 'sisäisellä hätäsuunnitelmalla' tarkoitetaan toiminnanharjoittajan tai omistajan tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti laatimaa suunnitelmaa toimenpiteistä, joilla estetään merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvän suuronnettomuuden vakavoituminen tai rajoitetaan onnettomuuden seurauksia;
- 29) 'riippumattomalla todentamisella' tarkoitetaan tiettyjen kirjallisten lausuntojen pätevyyden arviointia ja vahvistamista, jonka tekee toimija tai toiminnanharjoittajan tai omistajan organisatorinen osa, johon kyseisiä lausuntoja käyttävällä toimijalla tai organisatorisella osalla ei ole määräys- tai vaikutusvaltaa;
- 30) 'olennaisella muutoksella' tarkoitetaan:
- a) suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen osalta muutosta alkuperäisen kertomuksen hyväksymisperustaan, mukaan lukien muun muassa fyysiset muutokset, uuden tietämyksen tai teknologian käytettävyys ja operatiivisen hallinnan muutokset;
- b) poraustoimien tai yhdistetyn toiminnan ilmoittamisen osalta muutosta alkuperäisen ilmoituksen esittämisperustaan, mukaan lukien muun muassa fyysiset muutokset, laitteiston korvaaminen toisella laitteistolla, uuden tietämyksen tai teknologian käytettävyys ja operatiivisen hallinnan muutokset;
- 31) 'toiminnan käynnistämisellä' tarkoitetaan sitä ajankohtaa, jona laitteisto tai liitetty infrastruktuuri ensimmäisen kerran harjoittaa sitä toimintaa, johon se on suunniteltu;
- 32) 'öljyvahingon torjunnan tehokkuudella' tarkoitetaan torjuntajärjestelmien tehokkuutta öljyvahingon torjuntatoimissa niiden ympäristöolosuhteiden esiintymistiheyden, keston ja ajoituksen analyysin pohjalta, jotka olisivat esteenä torjuntatoimille. Öljyvahingon torjunnan tehokkuuden arvio tulee esittää prosenttiosuutena ajasta, jona tällaiset olosuhteet eivät ole olemassa, ja siihen tulee sisältyä kuvaus toimintarajoitteista, jotka asiaankuuluville laitteistoille asetetaan kyseisen arvion seurauksena;
- 33) 'turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisillä tekijöillä' tarkoitetaan laitteiston osia, mukaan luettuina tietokoneohjelmat, joiden tarkoituksena on estää suuronnettomuus tai rajoittaa sellaisen seurauksia tai joiden peittäminen voisi aiheuttaa suuronnettomuuden tai merkittävästi myötävaikuttaa siihen;
- 34) 'kolmikantaneuvotteluilla' tarkoitetaan muodollista järjestelyä vuoropuhelun ja yhteistyön mahdollistamiseksi toimivaltaisen viranomaisen, toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä työntekijöiden edustajien kesken;
- 35) 'toimialalla' tarkoitetaan toimijoita, jotka harjoittavat tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa tai joiden toimet liittyvät siihen läheisesti;

- 36) 'ulkoisella hätäsuunnitelmalla' tarkoitetaan paikallista, kansallista tai alueellista strategiaa merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvän suuronnettomuuden vakaavoittamisen estämiseksi tai sen seurausten rajoittamiseksi kaikin toiminnanharjoittajan käytettävissä olevin resurssein, sellaisina kuin ne on kuvattu asiaa koskevissa sisäisissä hätäsuunnitelmissa, sekä jäsenvaltioiden mahdollisesti käyttöön antamin täydentävin resurssein;
- 37) 'ympäristöä uhkaavalla merkittävällä vaaratilanteella' tarkoitetaan tapahtumaa, joka johtaa tai todennäköisesti johtaa merkittäviin haittavaikutuksiin ympäristölle direktiivin 2004/35/EY mukaisesti.

II LUKU

MERELLÄ TAPAHTUVAAN ÖLJYN- JA KAASUNPORAUSTOIMINTAAN LIITTYVIEN SUORONNETTOMUUKSIEN EHKÄISY

3 artikla

Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan riskinhallinnan yleiset periaatteet

- Jäsenvaltioiden on edellytettävä toiminnanharjoittajien varmistavan, että toteutetaan kaikki soveltuvat toimenpiteet merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan liittyvien suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat eivät vapaudu tämän direktiivin mukaisista velvoitteistaan sillä perusteella, että suuronnettomuuteen johtaneista tai siihen vaikuttaneista toimista tai laiminlyönneistä vastasivat urakoitsijat.
- Suuronnettomuuden tapahtuessa jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat toteuttavat kaikki soveltuvat toimenpiteet siitä ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien seurausten rajoittamiseksi.
- Jäsenvaltioiden on edellytettävä toiminnanharjoittajien varmistavan, että merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta toteutetaan järjestelmällisen riskinhallinnan pohjalta siten, että jäljelle jäävät riskit henkilöihin, ympäristöön ja merellä sijaitseviin laitteistoihin kohdistuvista suuronnettomuuksista ovat hyväksyttäviä.

4 artikla

Toimilupiin liittyvät turvallisuus- ja ympäristönäkökohdat

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksissä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan harjoittamista koskevien toimilupien myöntämisestä tai siirtämisestä otetaan huomioon tällaisen toimiluvan hakijan valmius täyttää toimiluvan piiriin kuuluvaa toimintaa koskevat, unionin oikeuden asiaa koskevissa säännöksissä ja erityisesti tässä direktiivissä vahvistetut vaatimukset.
- Erityisesti toimiluvan hakijan teknistä ja taloudellista toimintakykyä arvioitaessa on otettava asianmukaisesti huomioon seuraavaa:

- riski, vaarat ja kaikki muut merkitykselliset tiedot kyseisestä toimilupa-alueesta, mukaan lukien tarvittaessa direktiivin 2008/56/EY 8 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen meriympäristön tilan huonontumisesta johtuvat kustannukset;
- merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan kyseessä oleva vaihe;
- hakijan taloudellinen toimintakyky, rahavakuudet mukaan lukien, kyseisestä merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporaustoiminnasta mahdollisesti aiheutuvien vastuiden kattamiseen, mihin kuuluu vastuu mahdollisista taloudellisista vahingoista, jos tällaisesta vastuusta säädetään kansallisessa lainsäädännössä;
- saatavilla olevat tiedot hakijan turvallisuustasosta ja ympäristötehokkuudesta, myös suhteessa suuronnettomuuksiin, sen toiminnan mukaisesti, johon toimilupaa on haettu.

Ennen toimiluvan myöntämistä merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan tai sen siirtämistä luvan myöntävän viranomaisen on tarvittaessa kuultava toimivaltaista viranomaisesta.

- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvan myöntävä viranomainen ei myönnä toimilupaa, jos se ei ole tyytyväinen hakijan esittämiin todisteisiin siitä, että jäsenvaltioiden päättämien järjestelyjen mukaisesti hakija on tehnyt tai tekee riittävän varauksen sen merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporaustoiminnasta mahdollisesti aiheutuvien vastuiden kattamiseksi. Tällaisen varauksen on oltava pätevä ja voimassa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan alusta lähtien. Jäsenvaltion on edellytettävä, että hakijat toimittavat asianmukaisella tavalla todisteet teknisestä ja taloudellisesta toimintakyvystään sekä kaikki muut merkitykselliset tiedot alueesta, jonka toimilupa kattaa, ja merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan kyseessä olevasta vaiheesta.

Jäsenvaltioiden on arvioitava ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen varausten riittävyys päättääkseen, onko hakijalla riittävät taloudelliset resurssit kaikkien niiden toimenpiteiden välittömäksi käynnistämiseksi ja keskeyttämättömäksi jatkamiseksi, jotka ovat tarpeen tehokkaiden hätätoimien ja niitä seuraavien korjaamistoimien toteuttamiseksi.

Jäsenvaltioiden on helpotettava kestävien rahoitusvälineiden ja muiden järjestelyjen kehittämistä ja käyttöä avustaa toimilupien hakijoita osoittamaan taloudellisen toimintakykynsä ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on vähintään otettava käyttöön menettelyt korvausvaatimusten nopean ja asianmukaisen käsittelyn varmistamiseksi, myös rajat ylittäviin vaaratilanteisiin liittyvien korvausten osalta.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että luvanhaltija pitää yllä riittävät valmiudet täyttääkseen merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevista vastuista johtuvat taloudelliset velvoitteensa.

4. Luvan myöntävä viranomainen tai luvanhaltija nimittää toiminnanharjoittajan. Kun luvanhaltija nimittää toiminnanharjoittajan, luvan myöntävälle viranomaiselle on ilmoitettava nimityksestä ennakolta. Tällaisissa tapauksissa luvan myöntävä viranomainen voi vastustaa toiminnanharjoittajan nimittämistä kuullen tarvittaessa toimivaltaista viranomaista. Jos tällainen vastalause esitetään, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että luvanhaltija nimittää soveltuvan vaihtoehdoisen toiminnanharjoittajan tai ottaa tehtäväkseen tämän direktiivin mukaiset toiminnanharjoittajan velvollisuudet.

5. Tiettyä toimilupa-aluetta koskevaa merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa koskevat lupamenettelyt on järjestettävä siten, että jäsenvaltio voi tarkastella etsinnän tuloksena kerättyjä tietoja ennen tuotannon aloittamista.

6. Arvioitaessa toimiluvan hakijan teknistä ja taloudellista toimintakykyä on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkiin ympäristöllisesti herkkiin meri- ja rannikkoympäristöihin, erityisesti ekosysteemeihin, jotka ovat merkittävässä asemassa ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen kannalta, kuten suolaisiin marskimaihin ja meriheinäkasvustoihin, ja suojeltuihin merialueisiin, kuten luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽¹⁾ mukaisiin erityisten suojelutoimien alueisiin, luonnonvaraisten lintujen suojelusta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽²⁾ mukaisiin erityissuojelualueisiin ja merten suojelualueisiin, joista unioni tai asianomaiset jäsenvaltiot ovat sopineet sellaisissa kansainvälisissä tai alueellisissa sopimuksissa, joiden osapuolia ne ovat.

5 artikla

Yleisön osallistuminen, joka koskee suunnitellun merellä tapahtuvan öljyn ja kaasun etsintätoiminnan vaikutuksia ympäristöön

1. Etsintään tarkoitettua reian poraamista muusta kuin tuotantolaitteistosta käsin ei saa aloittaa, elleivät jäsenvaltion asiaankuuluvat viranomaiset ole aiemmin varmistaneet, että muiden unionin säädösten nojalla, tilanteen mukaan erityisesti direktiivin 2001/42/EY tai 2011/92/EU nojalla, on varhaisessa vaiheessa toteutettu yleisön tehokas osallistuminen, joka koskee suunnitellun merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan mahdollisia vaikutuksia ympäristöön.

2. Jos yleisön osallistumista ei ole toteutettu 1 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava seuraavien järjestelyjen toteutus:

- a) yleisölle tiedotetaan joko julkisilla ilmoituksilla tai muilla asianmukaisilla keinoilla, kuten sähköisillä viestintävälineillä, missä etsintätoimintaa aiotaan sallia;

- b) määritetään yleisö, jota asia koskee, myös yleisö, johon päätös etsintätoiminnan sallimisesta vaikuttaa tai todennäköisesti vaikuttaa tai jonka etua tällainen päätös koskee, mukaan lukien asiaankuuluvat hallituksista riippumattomat järjestöt, kuten ne, jotka edistävät ympäristönsuojelua, ja muut asiaankuuluvat järjestöt;

- c) yleisön saataville annetaan tällaisesta suunnitellusta toiminnasta asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien muun muassa tiedot oikeudesta osallistua päätöksentekoon ja siitä, kenelle huomautukset tai kysymykset voidaan osoittaa;

- d) yleisölle varataan oikeus esittää huomautuksensa ja mielipiteensä kaikkien vaihtoehtojen ollessa vielä avoinna ennen kuin päätökset etsinnän sallimisesta tehdään;

- e) d alakohdan mukaisia päätöksiä tehtäessä yleisön osallistumisen tulokset otetaan asianmukaisella tavalla huomioon; ja

- f) kyseessä oleva jäsenvaltio tiedottaa tehdyistä päätöksistä sekä niiden perusteena olevista seikoista ja näkökohdista, yleisön osallistumisprosessia koskevat tiedot mukaan lukien, yleisölle viipymättä sen jälkeen, kun se on tutkinut yleisön esittämät huomautukset ja mielipiteet.

On varattava kohtuulliset määräajat, jotta yleisön osallistumisen kullekin vaiheelle annetaan riittävästi aikaa.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta alueisiin, joiden osalta on myönnetty toimilupa ennen 18 päivää heinäkuuta 2013.

6 artikla

Merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunpuraustoiminta toimilupa-alueilla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotantolaitteistoja ja liitettyä infrastruktuuria käytetään ainoastaan toimilupa-alueilla ja että niitä käyttävät ainoastaan tätä tarkoitusta varten 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimittetyt toiminnanharjoittajat.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä luvanhaltijan varmistavan, että toiminnanharjoittajalla on valmiudet täyttää tiettyä toimintaa koskevat vaatimukset toimiluvan puitteissa.

3. Jäsenvaltioiden on koko merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan ajan edellytettävä luvanhaltijan toteuttavan kaikki kohtuulliset toimet sen varmistamiseksi, että toiminnanharjoittaja täyttää vaatimukset, suorittaa tehtävänsä ja hoitaa velvollisuutensa tämän direktiivin mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7.

4. Jos toimivaltainen viranomainen katsoo, että toiminnanharjoittajalla ei enää ole valmiuksia täyttää tämän direktiivin mukaisia asiaankuuluvia vaatimuksia, luvan myöntävälle viranomaiselle on ilmoitettava tästä. Luvan myöntävä viranomainen ilmoittaa sen jälkeen tästä luvanhaltijalle, jonka on otettava vastuulleen kyseessä olevien velvollisuuksien hoitaminen ja ehdotettava viipymättä korvaavaa toiminnanharjoittajaa luvan myöntävälle viranomaiselle.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuotantolaitteistoihin ja muihin kuin tuotantolaitteistoihin liittyvää toimintaa ei käynnistetä tai jatketa ennen kuin toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen tämän direktiivin mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimia tai yhdistettyä toimintaa ei käynnistetä tai jatketa ennen kuin suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus kyseessä olevista laitteistoista on hyväksytty tämän direktiivin mukaisesti. Tällaista toimintaa ei myöskään saa käynnistää tai jatkaa, jos ilmoitusta poraustoimista tai yhdistetystä toiminnasta ei ole tehty toimivaltaiselle viranomaiselle 11 artiklan 1 kohdan h tai i alakohdan nojalla tai jos toimivaltainen viranomainen ilmaisee vastustavansa ilmoituksen sisältöä.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että laitteiston ympärille määritetään turvavyöhyke ja että alukset eivät saa tulla tälle turvavyöhykkeelle tai jäädä sinne.

Tätä kieltoa ei kuitenkaan sovelleta alukseen, joka tulee turvavyöhykkeelle tai jää sinne:

- a) turvavyöhykkeellä tai sen lähellä olevan merenalaisen kaapelin tai putkiston laskemisen, tarkastamisen, testaamisen, korjaamisen, huollon, muuttamisen, uusimisen tai poistamisen yhteydessä;
- b) palvelujen tarjoamiseksi mille tahansa laitteistolle kyseisellä turvavyöhykkeellä taikka henkilöiden tai tavaroiden kuljettamiseksi mihin tahansa laitteistoon tai mistä tahansa laitteistosta kyseisellä turvavyöhykkeellä;
- c) minkä tahansa laitteiston tai liitetyn infrastruktuurin tarkastamiseksi kyseisellä turvavyöhykkeellä jäsenvaltion alaisuudessa;
- d) ihmishenkien tai omaisuuden pelastamisen tai pelastamisyrityksen yhteydessä;
- e) huonon sään vuoksi;
- f) kun se on merihädässä; tai
- g) jos siihen on toiminnanharjoittajan, omistajan tai turvavyöhykkeen sijaintijäsenvaltion antama suostumus.

8. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestely, joka koskee tehokasta osallistumista toimivaltaisen viranomaisen, toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä työntekijöiden edustajien välisiin kolmikantaneuvotteluihin suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevien standardien ja toimintatapojen laatimiseksi.

7 artikla

Vastuu ympäristövahingosta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luvanhaltija on taloudellisessa vastuussa sellaisten direktiivissä 2004/35/EY määriteltyjen ympäristövahinkojen ehkäisemisestä ja korjaamisesta, jotka ovat aiheutuneet merellä tapahtuvasta öljyn- tai kaasunporaustoiminnasta, jota toteuttaa luvanhaltija tai toiminnanharjoittaja tai jota toteutetaan niiden puolesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2004/35/EY mukaista ympäristövahinkojen ehkäisemistä ja korjaamista koskevan vastuun soveltamisalaa.

8 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimittäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimitettävä toimivaltainen viranomainen, joka on vastuussa seuraavista sääntelytehtävistä:

- a) suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen arvioiminen ja hyväksyminen, suunnitteluilmoitusten arvioiminen, poraustoimia tai yhdistettyä toimintaa koskevien ilmoitusten arvioiminen ja muiden sille esitettyjen vastaavien asiakirjojen arvioiminen;
- b) sen valvominen, että toiminnanharjoittajat ja omistajat noudattavat tätä direktiiviä, mukaan lukien tarkastukset, tutkinat ja täytäntöönpanotoimet;
- c) muiden viranomaisten tai elinten, myös luvan myöntävän viranomaisen, neuvominen;
- d) vuotuisten suunnitelmien laatiminen 21 artiklan nojalla;
- e) kertomusten laatiminen;
- f) yhteistyön tekeminen toimivaltaisten viranomaisten tai yhteyspisteiden kanssa 27 artiklan nojalla.

2. Jäsenvaltioiden on kaikkina aikoina varmistettava toimivaltaisen viranomaisen riippumattomuus ja puolueettomuus sen suorittaessa sääntelytehtäviään ja erityisesti 1 kohdan a, b ja c alakohdan osalta. Vastaavasti on estettävä eturistiriidat toimivaltaisen viranomaisen sääntelytehtävien ja niiden sääntelytehtävien välillä, jotka liittyvät meren luonnonvarojen taloudelliseen kehitykseen ja merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevaan luvanantoon kyseisessä jäsenvaltiossa ja tällaisesta toiminnasta saatujen tulojen keräämiseen ja hallintointiin.

3. Edellä 2 kohdassa säädettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että toimivaltaisen viranomaisen sääntelytehtävät hoidetaan viranomaisessa, joka on riippumaton suhteessa kaikkiin niihin jäsenvaltion tehtäviin, jotka liittyvät meren luonnonvarojen taloudelliseen kehitykseen ja merellä toteutettavaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevaan luvanantoon jäsenvaltiossa ja tällaisesta toiminnasta saatujen tulojen keräämiseen ja hallintaan.

Jos normaalisti miehitettyjen laitteistojen kokonaismäärä on kuitenkin alle kuusi, asianomainen jäsenvaltio voi päättää olla soveltamatta ensimmäistä alakohtaa. Tällainen päätös ei rajoita sen 2 kohdan mukaisia velvoitteita.

4. Jäsenvaltioiden on annettava yleisön saataville kuvaus toimivaltaisen viranomaisen organisaatiosta ja syistä sen järjestämiseen kyseisellä tavalla sekä siitä, miten 1 kohdassa säädettyjen sääntelytehtävien toteuttaminen ja 2 kohdassa asetettujen velvoitteiden noudattaminen on varmistettu.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisella viranomaisella on riittävät henkilöresurssit ja taloudelliset resurssit tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä hoitamiseen. Resurssien on oltava oikeassa suhteessa jäsenvaltioiden merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan laajuuteen.

6. Jäsenvaltiot voivat tehdä virallisia sopimuksia asiaankuuluvien unionin virastojen tai muiden käytettävissä olevien soveltuvien elinten kanssa erityisasiantuntemuksen tarjoamiseksi toimivaltaisen viranomaisen tueksi sen toteuttaessa sääntelytehtäviään. Tätä kohtaa sovellettaessa elintä ei katsota soveltuvaksi, jos eturistiriidat voivat vaarantaa sen puolueettomuuden.

7. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön järjestelyjä, joiden mukaisesti rahoituskustannukset, joita toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuu sen toteuttaessa tämän direktiivin mukaisia tehtäviään, voidaan periä luvanhaltijoilta, toiminnanharjoittajilta tai omistajilta.

8. Jos toimivaltainen viranomainen muodostuu useammasta kuin yhdestä elimestä, jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin välttämään sääntelytehtävien päällekkäisyyttä elinten välillä. Jäsenvaltiot voivat nimetä yhden elimistä johtavaksi elimeksi, joka on vastuussa tämän direktiivin mukaisten sääntelytehtävien koordinoinnista ja raportoinnista komissiolle.

9. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava toimivaltaisen viranomaisen toimia ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet parantaakseen sen tehokkuutta 1 kohdassa esitettyjen sääntelytehtävien suorittamisessa.

9 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen toiminta

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen

- a) toimii riippumattomasti toimintapolitiikoista, sääntelypäätöksistä ja muista näkökohdista, jotka eivät liity sen tämän direktiivin mukaisiin tehtäviin;
- b) tekee selväksi vastuunsa laajuuden sekä toiminnanharjoittajan ja omistajan vastuut suuronnettomuusriskien hallinnan osalta tämän direktiivin mukaisesti;
- c) ottaa käyttöön toimintapolitiikan, prosessin ja menettelyt 11 artiklan nojalla toimitettujen suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten ja ilmoitusten perusteelliseksi arvioimiseksi sekä sen valvomiseksi, noudatetaanko tätä direktiiviä jäsenvaltion lainkäyttövallan puitteissa, mukaan lukien tarkastukset, tutkimukset ja täytäntöönpanotoimet;
- d) asettaa c alakohdan mukaiset toimintapolitiikan, prosessin ja menettelyt toiminnanharjoittajien ja omistajien saataville ja asettaa niitä koskevat yhteenvedot yleisön saataville;
- e) tarvittaessa laatii ja panee täytäntöön koordinoituja tai yhteisiä menettelyjä muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa jäsenvaltiossa tämän direktiivin mukaisten tehtävien suorittamiseksi; ja
- f) perustaa toimintapolitiikkansa, organisaationsa ja toimintamenettelynsä liitteessä III vahvistetuille periaatteille.

10 artikla

Euroopan meriturvallisuusviraston tehtävät

1. Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA), jäljempänä 'virasto', antaa jäsenvaltioille ja komissiolle teknistä ja tieteellistä apua asetuksessa (EY) N:o 1406/2002 säädettyjen tehtäviensä mukaisesti.
2. Sille säädettyjen tehtävien puitteissa virasto
 - a) avustaa komissiota ja jäsenvaltiota, johon vaikutus kohdistuu, sen pyynnöstä öljy- tai kaasupäästön laajuuden havainnoinnissa ja seurannassa;
 - b) avustaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä ulkoisten hätäsuunnitelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa etenkin, jos onnettomuudella on rajat ylittäviä vaikutuksia jäsenvaltioiden merialueilla ja niiden ulkopuolella;
 - c) kehittää jäsenvaltioiden ja toiminnanharjoittajien kanssa jäsenvaltioiden ulkoisten ja sisäisten hätäsuunnitelmien pohjalta luettelon käytettävissä olevista torjuntalaitteista ja -palveluista.

3. Virasto voi pyynnöstä
- a) avustaa komissiota jäsenvaltioiden ulkoisten hätäsuunnitelmien arvioinnissa sen tarkistamiseksi, ovatko suunnitelmat tämän direktiivin mukaiset;
- b) tarkastella harjoituksia, joilla testataan rajat ylittäviä ja unionin hätämekanismeja.

III LUKU

MERELLÄ TAPAHTUVAN ÖLJYN- JA KAASUNPORAUSTOIMINNAN VALMISTELU JA TOTEUTTAMINEN

11 artikla

Merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan toteuttamiseksi toimitettavat asiakirjat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai omistaja toimittaa toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat asiakirjat:
- a) 19 artiklan 1 ja 5 kohdan mukainen suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka tai sen riittävä kuvaus;
- b) 19 artiklan 3 ja 5 kohdan mukainen laitteistoon sovellettava turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä tai sen riittävä kuvaus;
- c) jos kyseessä on suunniteltu tuotantolaitteisto, suunnitteluilmoitus liitteessä I olevan 1 osan vaatimusten mukaisesti;
- d) kuvaus 17 artiklan mukaisesta riippumattoman todentamisen järjestelmästä;
- e) 12 ja 13 artiklan mukainen suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus;
- f) jos kyseessä on olennainen muutos tai laitteiston purkaminen, 12 ja 13 artiklan mukainen muutettu suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus;
- g) 14 ja 28 artiklan mukainen sisäinen hätäsuunnitelma tai sen riittävä kuvaus;
- h) jos kyseessä on poraustoimi, 15 artiklan mukainen ilmoitus kyseisestä poraustoimesta ja tiedot kyseisestä poraustoimesta;
- i) jos kyseessä on yhdistetty toiminta, 16 artiklan mukainen ilmoitus;

- j) jos kyseessä on olemassa oleva tuotantolaitteisto, joka on määrä siirtää uuteen tuotantopaikkaan, jossa sitä on määrä käyttää, siirtoilmoitus liitteessä I olevan 1 osan mukaisesti;
- k) muut toimivaltaisen viranomaisen pyytämät asiaankuuluvat asiakirjat.

2. Edellä olevan 1 kohdan a, b, d ja g alakohdan nojalla toimitettavat asiakirjat on sisällytettävä 1 kohdan e alakohdan nojalla vaadittavaan suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen. Poraustoimen toiminnanharjoittajan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka on sisällytettävä 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavaan poraustoimia koskevaan ilmoitukseen, jos sitä ei ole toimitettu aiemmin.

3. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdan nojalla vaadittava suunnitteluilmoitus on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa ennen kuin suunnitellusta toimesta aiotaan esittää suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus. Toimivaltaisen viranomaisen on esitettävä suunnitteluilmoituksesta huomautukset, jotka on otettava huomioon suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa.

4. Jos olemassa olevan tuotantolaitteiston on määrä saapua jäsenvaltion merialueelle tai poistua siltä, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti ennen päivää, jona tuotantolaitteiston on määrä saapua jäsenvaltion merialueelle tai poistua siltä.

5. Edellä olevan 1 kohdan j alakohdan nojalla vaadittava siirtoilmoitus toimitetaan toimivaltaiselle viranomaiselle vaiheessa, joka on riittävän varhainen, jotta toiminnanharjoittaja voi ottaa kaikki toimivaltaisen viranomaisen esittämät huomautukset huomioon suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmistelussa.

6. Jos ennen suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen esittämistä tehdään olennainen muutos, joka vaikuttaa suunnittelu- tai siirtoilmoitukseen, toimivaltaiselle viranomaiselle on ilmoitettava kyseisestä muutoksesta mahdollisimman pian.

7. Edellä olevan 1 kohdan e alakohdan nojalla vaadittava suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa, joka on ennen toiminnan suunniteltua käynnistämistä.

12 artikla

Tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja laatii 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavan, tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen. Tässä kertomuksessa on oltava liitteessä I olevassa 2 ja 5 osassa ilmoitetut tiedot, ja sitä on päivitettävä tarvittaessa tai toimivaltaisen viranomaisen niin edellyttäessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijöiden edustajia kuullaan tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen laatimisen asianmukaisissa vaiheissa ja että tästä toimitetaan todisteet liitteessä I olevan 2 kohdan 3 alakohdan mukaisesti.

3. Tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus voidaan laatia laitteistoryhmästä, jos toimivaltainen viranomaislainen hyväksyy tämän.

4. Jos tarvitaan lisätietoja ennen kuin suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus voidaan hyväksyä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja toimittaa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä nämä tiedot ja tekee tarvittavat muutokset toimitettavaan suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen.

5. Jos tuotantolaitteistoon on määrä tehdä muutoksia, jotka merkitsevät olennaista muutosta, tai jos kiinteä tuotantolaitteisto on tarkoitus purkaa, toiminnanharjoittajan on laadittava 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla toimitettava muutettu suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa liitteessä I olevan 6 osan mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltuja muutoksia ei oteta käyttöön eikä purkamista käynnistetä ennen kuin toimivaltainen viranomaislainen on hyväksynyt tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan muutetun kertomuksen.

7. Toiminnanharjoittajan on tarkasteltava tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevaa kertomusta perusteellisesti uudelleen määräajoin ainakin viiden vuoden välein tai aiemmin, jos toimivaltainen viranomaislainen sitä vaatii. Uudelleentarkastelun tulokset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

13 artikla

Muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omistaja laatii 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavan, muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen. Tässä kertomuksessa on oltava liitteessä I olevassa 3 ja 5 osassa ilmoitetut tiedot, ja sitä on päivitettävä tarvittaessa tai toimivaltaisen viranomaisen niin edellyttäessä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että työntekijöiden edustajia kuullaan asiaankuuluvissa vaiheissa muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen laatimisessa ja että tästä toimitetaan todisteet liitteessä I olevan 3 osan 2 kohdan mukaisesti.

3. Jos tarvitaan lisätietoja ennen kuin muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus voidaan

hyväksyä, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että omistaja toimittaa toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä nämä tiedot ja tekee tarvittavat muutokset toimitettuun suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen.

4. Jos muuhun kuin tuotantolaitteistoon on määrä tehdä muutoksia, jotka merkitsevät olennaista muutosta, tai jos kiinteä muu kuin tuotantolaitteisto on tarkoitus purkaa, omistajan on laadittava 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan nojalla toimitettava muutettu suuronnettomuusvaaroja koskeva kertomus toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa liitteessä I olevan 6 osan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti.

5. Kiinteän muun kuin tuotantolaitteiston osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltuja muutoksia ei oteta käyttöön eikä purkamista käynnistetä ennen kuin toimivaltainen viranomaislainen on hyväksynyt kiinteän muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan muutetun kertomuksen.

6. Liikkuvan muun kuin tuotantolaitteiston osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että suunniteltuja muutoksia ei oteta käyttöön ennen kuin toimivaltainen viranomaislainen on hyväksynyt liikkuvan muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevan muutetun kertomuksen.

7. Omistajan on tarkasteltava muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevaa kertomusta perusteellisesti uudelleen määräajoin ainakin viiden vuoden välein tai aiemmin, jos toimivaltainen viranomaislainen sitä vaatii. Uudelleentarkastelun tulokset on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle.

14 artikla

Sisäiset hätäsuunnitelmat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tapauksen mukaan toiminnanharjoittajat tai omistajat laativat 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla toimitettavat sisäiset hätäsuunnitelmat. Suunnitelmat on tehtävä 28 artiklan mukaisesti ottaen huomioon viimeisimmän suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen laatimisen aikana toteutettu suuronnettomuuksien riskinarviointi. Suunnitelmaan on sisällyttävä analyysi öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta.

2. Jos poraustoimeen aiotaan käyttää liikkuvaa muuta kuin tuotantolaitteistoa, laitteiston sisäisessä hätäsuunnitelmassa on otettava huomioon poraustointia koskevan 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavan ilmoituksen laatimisen aikana toteutettu riskinarviointi. Jos sisäistä hätäsuunnitelmaa on muutettava porausreiän erityisen luonteen tai sijainnin vuoksi, jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja toimittaa muutetun sisäisen hätäsuunnitelman tai sen riittävän kuvauksen toimivaltaiselle viranomaiselle poraustointia koskevan asiaankuuluvan ilmoituksen täydentämiseksi.

3. Jos yhdistettyyn toimintaan aiotaan käyttää muuta kuin tuotantolaitteistoa, sisäistä hätäsuunnitelmaa on muutettava niin, että se kattaa yhdistetyn toiminnan, ja se on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle yhdistettyä toimintaa koskevan asiaankuuluvan ilmoituksen täydentämiseksi.

15 artikla

Poraustoimista ilmoittaminen ja tiedot poraustoimista

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja laatii 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavan ilmoituksen toimivaltaiselle viranomaiselle. Se on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa, joka on ennen poraustoimen käynnistämistä. Kyseisen poraustoimia koskevan ilmoituksen on sisällettävä yksityiskohtaiset tiedot porausreikää koskevasta suunnitelmasta ja ehdotetuista poraustoimista liitteessä I olevan 4 osan mukaisesti. Tähän on sisällyttävä analyysi öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta.

2. Toimivaltainen viranomainen tutkii ilmoituksen ja tarvittaessa ryhtyy ennen poraustoimien käynnistämistä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotka voivat sisältää toimien käynnistämisen kieltämisen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja ottaa riippumattoman todentajan mukaan suunniteltaessa ja valmisteltaessa olennaisia muutosta toimitettuun poraustoimia koskevaan ilmoitukseen 17 artiklan 4 kohdan b alakohdan nojalla ja että se ilmoittaa välittömästi toimivaltaiselle viranomaiselle olennaisista muutoksista toimitettuun poraustoimia koskevaan ilmoitukseen. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava näitä muutoksia ja toteutettava tarvittavat toimet, jos se katsoo ne tarpeellisiksi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poraustoimen suorittaja toimittaa raportit poraustoimista toimivaltaiselle viranomaiselle liitteen II vaatimusten mukaisesti. Raportit on esitettävä viikoittain poraustoimien käynnistämispäivästä alkaen tai toimivaltaisen viranomaisen määrittämien aikavälein.

16 artikla

Yhdistetystä toiminnasta ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yhdistettyyn toimintaan osallistuvat toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat yhdessä 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla toimitettavan ilmoituksen. Ilmoituksen on sisällettävä liitteessä I olevan 7 osassa määritellyt tiedot. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yksi kyseessä olevista toiminnanharjoittajista toimittaa ilmoituksen yhdistetystä toiminnasta toimivaltaiselle viranomaiselle. Ilmoitus on toimitettava toimivaltaisen viranomaisen vahvistamassa määräajassa ennen yhdistetyn toiminnan käynnistämistä.

2. Toimivaltainen viranomainen tutkii ilmoituksen ja tarvittaessa ryhtyy ennen yhdistetyn toiminnan käynnistämistä asianmukaisiin toimenpiteisiin, jotka voivat sisältää toiminnan käynnistämisen kieltämisen.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoituksen toimitannut toiminnanharjoittaja ilmoittaa viipymättä toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisista olennaisista muutoksista toimitetun ilmoituksen yksityiskohtiin. Toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava näitä muutoksia ja toteutettava tarvittavat toimet, jos se katsoo ne tarpeellisiksi.

17 artikla

Riippumaton todentaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat riippumattoman todentamisen järjestelmät ja kuvauksen näistä järjestelmistä, jotka on toimitettava 11 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla ja joiden on sisällyttävä 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavaan turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmään. Kuvauksen on sisällettävä liitteessä I olevassa 5 osassa määritellyt tiedot.

2. Riippumattoman todentamisen tulokset eivät rajoita toiminnanharjoittajan tai omistajan vastuuta todennettavien laitteiden ja järjestelmien moitteettomasta ja turvallisesta toiminnasta.

3. Riippumattoman todentajan valinnan sekä riippumattoman todentamisen järjestelmien suunnittelun on täytettävä liitteen V edellytykset.

4. Riippumattoman todentamisen järjestelmät on otettava käyttöön seuraavista syistä:

a) laitteistojen osalta siksi, että saadaan riippumaton vakuutus siitä, että suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa kuvatussa laitteiston riskinarvioinnissa määritellyt turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät ovat soveltuvia ja että turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden tarkastelu- ja testausaikataulu on soveltuva, ajanmukainen ja toimii tarkoituksenmukaisesti;

b) poraustoimia koskevien ilmoitusten osalta siksi, että saadaan riippumaton vakuutus siitä, että porausreikää koskeva suunnitelma ja porausreiän valvontatoimenpiteet ovat oletettuihin porausolosuhteisiin nähden soveltuvia kaikkina aikoina.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat vastaavat riippumattoman todentajan ohjeisiin ja toteuttavat asianmukaisia toimia niiden pohjalta.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä toiminnanharjoittajien ja omistajien varmistavan, että riippumattomalta todentajalta 4 kohdan a alakohdan nojalla saadut ohjeet sekä tiedot toimista, joihin tällaisten neuvojen pohjalta on ryhdytty, asetetaan toimivaltaisen viranomaisen saataville ja että toiminnanharjoittaja tai omistaja säilyttää niitä kuuden kuukauden ajan siitä, kun merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunporaustoiminta, johon ne liittyvät, on päättynyt.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä poraustoimien suorittajien varmistavan, että tämän artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaiset riippumattoman todentajan päätelmät ja lausunnot sekä niiden näiden päätelmien ja lausuntojen johdosta toteuttamat toimet ja antamat vastaukset esitetään 15 artiklan mukaisesti laaditussa poraustoimia koskevassa ilmoituksessa.

8. Tuotantolaitteistojen osalta todentamisjärjestelmän on oltava käytössä ennen kuin suunnittelu saatetaan päätökseen. Muiden kuin tuotantolaitteistojen osalta järjestelmän on oltava käytössä ennen toiminnan aloittamista jäsenvaltioiden merialueilla.

18 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen valta suhteessa toimintaan laitteistoilla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomaisen

- a) kieltää minkä tahansa laitteiston tai minkä tahansa liitetyn infrastruktuurin toiminnan tai toiminnan käynnistämisen, jos toimenpiteet, joita suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa ehdotetaan suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi tai sen seurausten rajoittamiseksi, taikka 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti toimitetut poraustoimia koskevat ilmoitukset tai 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti toimitetut yhdistettyä toimintaa koskevat ilmoitukset katsotaan riittämättömiksi tässä direktiivissä asetettujen vaatimusten noudattamiseksi;
- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos se katsoo, etteivät turvallisuus ja ympäristönsuojelu vaarannu, lyhentää aikaväliä, jonka edellytetään kuluvan suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen tai muiden 11 artiklan nojalla toimitettavien asiakirjojen toimittamisen sekä toimien käynnistämisen välillä;
- c) edellyttää toiminnanharjoittajan toteuttavan sellaiset oikeasuhteiset toimenpiteet, jotka toimivaltainen viranomaisen katsoo tarpeelliseksi 3 artiklan 1 kohdan noudattamisen varmistamiseksi;
- d) jos sovelletaan 6 artiklan 4 kohtaa, toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet toiminnan jatkuvan turvallisuuden varmistamiseksi;
- e) on toimivaltainen vaatimaan parannuksia ja tarvittaessa kieltämään kaikkien sellaisten laitteistojen, laitteistojen osien tai liitettyjen infrastruktuurien käytön jatkamisen, joiden osalta tarkastuksen tuloksesta, 6 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdystä määrittämisestä, 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitetun suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen määräaika-arvioinnista tai 11 artiklan nojalla toimitettujen ilmoitusten muutoksista ilmenee, etteivät tämän direktiivin vaatimukset täyty taikka että merellä tapahtuvan öljyn- tai kaasunporaustoiminnan tai laitteistojen turvallisuus on perustellusti kyseenalainen.

IV LUKU

EHKÄISEMISPOLITIikka

19 artikla

Toiminnanharjoittajien ja omistajien toteuttama suuronnettomuuksien ehkäisy

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat asiakirjan, jossa esitetään niiden suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka, joka on toimitettava 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla, ja varmistavat tämän politiikan täytäntöönpanon kaikessa niiden merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa, myös ottamalla käyttöön asianmukaiset seurantajärjestelyt politiikan tehokkuuden takaamiseksi. Asiakirjan on sisällettävä liitteessä I olevassa 8 osassa määritellyt tiedot.
2. Suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevassa yhtiöpolitiikassa on otettava huomioon toiminnanharjoittajien ensisijainen vastuu muun muassa niiden toiminnasta johtuvien suuronnettomuuksien riskien hallinnasta ja kyseisten riskien hallinnan jatkuvasta parantamisesta, jotta voitaisiin varmistaa suojelun korkea taso kaikkina aikoina.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat asiakirjan, jossa vahvistetaan niiden 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettava turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä. Tämän asiakirjan on sisällettävä kuvaus
 - a) organisatorisista järjestelyistä suuronnettomuusvaarojen hallitsemiseksi;
 - b) järjestelyistä tämän direktiivin mukaisten suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten ja tarvittaessa muiden asiakirjojen laatimiseksi ja toimittamiseksi; ja
 - c) edellä olevan 17 artiklan mukaisesti laadituista riippumattoman todentamisen järjestelmistä.
4. Jäsenvaltioiden on annettava toiminnanharjoittajille ja omistajille mahdollisuuksia myötävaikuttaa 6 artiklan 8 kohdan nojalla käyttöön otettaviin järjestelyihin tehokkaiden kolmikantaneuvottelujen käymiseksi. Toiminnanharjoittajan ja omistajan osallistuminen tällaisiin järjestelyihin voidaan tarvittaessa esittää suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevassa yhtiöpolitiikassa.
5. Suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka ja turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmät on laadittava liitteessä I olevan 8 ja 9 osan ja liitteen IV mukaisesti. Tällöin sovelletaan seuraavia ehtoja:
 - a) suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka on esitettävä kirjallisena, ja siinä on vahvistettava suuronnettomuuden riskinhallinnan kokonaistavoitteet ja -järjestelyt sekä se, miten kyseiset tavoitteet saavutetaan ja järjestelyt pannaan täytäntöön yhtiötasolla;

b) turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä on sisällytettävä toiminnanharjoittajan tai omistajan yleiseen johtamisjärjestelmään, ja siihen on kuuluttava organisaatorakenne, vastualueet, käytännöt, menettelyt, menetelmät ja resurssit, jotka mahdollistavat suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevan yhtiöpolitiikan määrittelyn ja täytäntöönpanon.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat laativat ja pitävät yllä täydellistä luetteloa niiden merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan kannalta merkityksellisestä torjuntalaitteistosta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat toimivaltaista viranomaista kuullen ja hyödyntäen 27 artiklan 1 kohdassa säädettyä osaamisen, tietojen ja kokemusten vaihtamista laativat ja tarkistavat standardeja ja ohjeita suuronnettomuusvaarojen hallintaan liittyviksi parhaiksi käytännöiksi merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunpuraustoiminnan suunnittelun ja elinkaaren kaikkiin vaiheisiin ja että ne noudattavat vähintään liitteessä VI esitettyjä seikkoja.

8. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittajat ja omistajat varmistavat, että niiden 1 kohdassa tarkoitettu suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikasta laadittu asiakirja kattaa myös niiden unionin ulkopuolella sijaitsevat tuotantolaitteistot ja muut kuin tuotantolaitteistot.

9. Jos toiminnanharjoittajan tai omistajan harjoittamasta toiminnasta aiheutuu välitön vaara ihmisten terveydelle tai se lisää merkittävästi suuronnettomuuden riskiä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai omistaja toteuttaa soveltuvat toimenpiteet, joihin voi sisältyä tarvittaessa kyseessä olevan toiminnan keskeyttäminen siihen asti, kunnes vaara tai riski on saatu riittävästi hallintaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tällaisia toimenpiteitä toteutetaan, toiminnanharjoittaja tai omistaja ilmoittaa siitä toimivaltaiselle viranomaiselle viipymättä ja viimeistään 24 tunnin kuluessa kyseisten toimenpiteiden toteuttamisesta.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat toteuttavat tarvittaessa soveltuvia toimenpiteitä soveltuvien teknisten keinojen tai menettelyjen käyttämiseksi, jotta voidaan edistää asiaan liittyvien tietojen keräämistä ja tallentamisen luotettavuutta ja estää niiden mahdollinen manipulointi.

20 artikla

Unionin ulkopuolella merellä tapahtuva öljyn- ja kaasunpuraustoiminta

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella rekisteröidyt yhtiöt, jotka harjoittavat joko itse tai tytäryhtiöiden kautta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunpuraustoimintaa unionin ulkopuolella luvanhaltijoina tai toiminnanharjoittajina, raportoivat niille pyynnöstä kaikkien sellaisten suuronnettomuuksien olosuhteista, joissa ne ovat olleet osallisina.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaisessa raportissa koskevassa pyynnössä asianomaisen jäsenvaltion on täsmennettävä pyydettyjen tietojen yksityiskohdat. Tällaisia raportteja on vaihdettava

27 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltioiden, joilla ei ole toimivaltaista viranomaista eikä yhteyspistettä, on toimitettava saadut raportit komissiolle.

21 artikla

Suuronnettomuuksien ehkäisyä koskevan sääntelykehiksen noudattamisen varmistaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat noudattavat 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavassa suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa sekä 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavassa puraustoimia koskevassa ilmoituksessa ja 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla toimitettavassa yhdistettyä toimintaa koskevassa ilmoituksessa tarkoitetuissa suunnitelmissa vahvistettuja toimenpiteitä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat tarjoavat toimivaltaiselle viranomaiselle tai toimivaltaisen viranomaisen ohjauksessa toimiville henkilöille minä tahansa kohtuullisena ajankohtana kuljetuksen öljyn- ja kaasunpuraustoimintaan liittyvälle laitteistolle tai alukselle tai sieltä takaisin, heidän varusteidensa siirto mukaan lukien, sekä majoituksen, ateriat ja muun ylläpidon laitteistoihin toteutettavien vierailujen yhteydessä näiden valvontatoimien helpottamiseksi, tarkastukset, tutkimukset ja tämän direktiivin noudattamisen valvonta mukaan lukien.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen laatii riskinhallinnan perusteella vuotuiset suunnitelmat suuronnettomuusvaarojen tehokkaaseen valvontaan, tarkastukset mukaan luettuina, ja kiinnittää niissä erityistä huomiota 11 artiklan mukaisesti toimitettujen suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten ja muiden asiakirjojen noudattamiseen. Suunnitelmien tehokkuutta on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti, ja toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden parantamiseksi.

22 artikla

Luottamukselliset ilmoitukset turvallisuuskysymyksistä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen ottaa käyttöön järjestelyt, joilla

a) merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunpuraustoimintaan liittyvistä turvallisuutta ja ympäristöä koskevista huolenaiheista voi ilmoittaa luottamuksellisesti mistä tahansa lähteestä; ja

b) tällaiset ilmoitukset voidaan tutkia siten, että asianomaiset henkilöt säilyvät nimettöminä.

2. Jäsenvaltioiden on veloitettava toiminnanharjoittajat ja omistajat antamaan tiedot 1 kohdassa tarkoitetuista kansallisista järjestelyistä työntekijöilleen ja toimintaan liittyville urakoitsijoille ja niiden työntekijöille sekä varmistamaan, että asiaan liittyviin koulutuksiin ja ohjeisiin sisällytetään maininta luottamuksellisista ilmoituksista.

V LUKU

AVOIMUUS JA TIETOJEN JAKAMINEN

23 artikla

Tietojen jakaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat antavat toimivaltaiselle viranomaiselle vähintään liitteessä IX kuvatut tiedot.

2. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen tietojen välitysmuodon ja jaettavien tietojen yksityiskohdat. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

24 artikla

Avoimuus

1. Jäsenvaltioiden on saatettava liitteessä IX tarkoitettut tiedot julkisesti saataville.

2. Komissio määrittää täytäntöönpanosäädöksellä yhteisen julkistamismuodon, jonka avulla tietoja on helppo verrata yli rajojen. Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 37 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen. Yhteisen julkistamismuodon on mahdollistettava tämän artiklan ja 25 artiklan mukaisten kansallisten käytäntöjen luotettava vertailu.

25 artikla

Turvallisuutta ja ympäristövaikutuksia koskeva raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittainen kertomus, jossa on liitteessä IX olevan 3 kohdassa määritetyt tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa 23 artiklan mukaisesta tietojen vaihdosta ja 24 artiklan mukaisesta tietojen julkistamisesta.

3. Komissio julkaisee vuosittaisen kertomuksen jäsenvaltioiden sille 1 kohdan nojalla toimittamien tietojen perusteella.

26 artikla

Suuronnettomuuden tutkinta

1. Jäsenvaltioiden on aloitettava niiden lainkäyttövallan piirissä tapahtuvia suuronnettomuuksia koskevat perinpohjaiset tutkinnat.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisista tuloksista on annettava yhteenveto komission käyttöön, tapauksen mukaan joko kun tutkinta tai kun oikeudenkäynti on päättynyt. Jäsenvaltioiden on asetettava muu kuin luottamuksellinen versio tuloksista julkisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen panee 1 kohdan mukaisten tutkintojen jälkeen täytäntöön kaikki tutkinnan mukaiset suositukset, jotka kuuluvat sen toimivaltuuksien piiriin.

VI LUKU

YHTEISTYÖ

27 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltainen viranomainen vaihtaa säännöllisesti osaamista, tietoja ja kokemuksia muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa, muun muassa merellä tapahtuvasta öljyn- ja kaasunporauksesta Euroopan unionissa vastaavien viranomaisten ryhmän (European Union Offshore Oil and Gas Authorities Group, EUOAG) välityksellä, ja että se kuulee toimialaa, muita sidosryhmiä ja komissiota asiaa koskevan kansallisen ja unionin oikeuden soveltamisesta.

Jäsenvaltiot, joiden lainsäädäntövallan piirissä ei suoriteta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, saavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot 32 artiklan 1 kohdan nojalla nimettyjen yhteyspisteiden kautta.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti vaihdettavien tietämyksen, tietojen ja kokemusten on koskettava erityisesti sellaisten toimenpiteiden toimivuutta, jotka liittyvät riskinhallintaan, suuronnettomuuksien ennaltaehkäisyyn, sääntöjen noudattamisen toden-tamiseen ja hätävalmiuteen merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa unionissa sekä tarvittaessa unionin ulkopuolella.

3. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen toimivaltainen viranomainen osallistuu sellaisten selkeiden yhteisten ensisijaisten tavoitteiden asettamiseen, jotka koskevat standardien ja ohjeiden laatimista ja päivittämistä, jotta voitaisiin määrittää merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan parhaiden käytäntöjen täytäntöönpano ja johdonmukainen soveltaminen ja helpottaa sitä.

4. Komissio esittää viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2014 jäsenvaltioille kertomuksen, joka koskee kansallisten asiantuntijaresurssien riittävyyttä tämän direktiivin mukaisten sääntelytehtävien noudattamiseksi; tähän kertomukseen sisällytetään tarvittaessa ehdotuksia sen varmistamiseksi, että kaikilla jäsenvaltioilla on käytössään riittävät asiantuntijaresurssit.

5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2016 komissiolle kansalliset toimenpiteet, joita ne ovat toteuttaneet osaamisen, resurssien ja asiantuntijaresurssien saatavuuden alalla, 8 artiklan 6 kohdan nojalla tehdyt muodolliset sopimukset mukaan lukien.

VII LUKU

HÄTÄVALMIUS JA HÄTÄTOIMET

28 artikla

Sisäisiä hätäsuunnitelmia koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sisäiset hätäsuunnitelmat, jotka toiminnanharjoittajan tai omistajan on laadittava 14 artiklan mukaisesti ja toimitettava 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla:

- a) pannaan käytäntöön viivytyksettä, jotta voidaan reagoida suuronnettomuuteen tai tilanteeseen, jossa on suuronnettomuuden välitön riski; ja
- b) ovat johdonmukaiset 29 artiklassa tarkoitetun ulkoisen hätäsuunnitelman kanssa.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja ja omistaja pitävät sisäisen hätäsuunnitelman kannalta merkitykselliset laitteet ja asiantuntemuksen kunnossa, jotta nämä laitteet ja asiantuntemus ovat aina käytettävissä ja jotta ne voidaan tarvittaessa antaa niiden viranomaisten käyttöön, jotka ovat vastuussa sen jäsenvaltion, jossa sisäistä hätäsuunnitelmaa sovelletaan, ulkoisen hätäsuunnitelman täytäntöönpanosta.

3. Sisäinen hätäsuunnitelma on laadittava liitteessä I olevan 10 osan mukaisesti, ja sitä on päivitettävä, jos suuronnettomuusvaaroja koskevaan kertomukseen tai 11 artiklan nojalla toimitettaviin ilmoituksiin tulee olennaisia muutoksia. Tällaiset päivitykset on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti, ja niistä on ilmoitettava kyseisen alueen ulkoisten hätäsuunnitelmien laatimisesta vastaavalle viranomaiselle tai vastaaville viranomaisille.

4. Sisäinen hätäsuunnitelma on liitettävä muihin onnettomuuslaitteiston henkilöstön suojaamista ja pelastamista koskeviin toimenpiteisiin henkilökohtaisen turvallisuuden ja henkiinjäämisen hyvien mahdollisuuksien turvaamiseksi.

29 artikla

Ulkoiset hätäsuunnitelmat ja hätävalmius

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ulkoiset hätäsuunnitelmat, jotka kattavat kaikki merellä toimivat öljyn- ja kaasunporauslaitteistot tai liitetyn infrastruktuurin ja mahdollisesti onnettomuudesta kärsivät alueet niiden lainkäyttövallan piirissä. Jäsenvaltioiden on määritettävä ulkoisissa hätäsuunnitelmissa luvanhaltijoiden ja toiminnanharjoittajien rooli ja taloudellinen velvoite.

2. Jäsenvaltion on laadittava ulkoiset hätäsuunnitelmat yhteistyössä asianomaisten muiden kuin tuotantolaitteistojen toiminnanharjoittajien ja omistajien ja tarvittaessa luvanhaltijoiden

ja toimivaltaisen viranomaisen kanssa, ja niissä on otettava huomioon ulkoisen hätäsuunnitelman kattamalla alueella olevien tai sinne suunniteltujen laitteistojen tai liitetyn infrastruktuurin eniten ajan tasalla olevat sisäiset hätäsuunnitelmat.

3. Ulkoiset hätäsuunnitelmat on laadittava liitteen VII mukaisesti, ja ne on saatettava komission, muiden onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden ja yleisön saataville. Asettaessaan saataville ulkoiset hätäsuunnitelmansa jäsenvaltioiden on varmistettava, että paljastetut tiedot eivät aiheuta riskejä turvallisuudelle ja turvatoimille merellä toimivilla öljyn- ja kaasunporauslaitteistoilla eivätkä niiden toiminnalle eivätkä vahingoita jäsenvaltioiden taloudellisia etuja tai jäsenvaltioiden virkamiesten henkilökohtaista turvallisuutta ja hyvinvointia.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava soveltuvat toimenpiteet, jotta torjuntalaitteiden ja asiantuntemuksen yhteensopivuus ja yhteentoimivuus saadaan korkealle tasolle kaikkien jäsenvaltioiden kesken tietyllä maantieteellisellä alueella ja tarvittaessa kauempanakin. Jäsenvaltioiden on kannustettava toimialaa kehittämään sellaisia torjuntalaitteita ja alihankintapalveluja, jotka ovat yhteensopivia ja -toimivia koko maantieteellisellä alueella.

5. Jäsenvaltioiden on pidettävä kirjaa torjuntalaitteista ja -palveluista liitteessä VIII olevan 1 kohdan mukaisesti. Nämä tiedot on annettava muiden onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden ja komission sekä vastavuoroisesti naapureina olevien kolmansien maiden käyttöön.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat säännöllisesti testaavat valmiuttaan reagoida tehokkaasti suuronnettomuuksiin tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten kanssa.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset tai tarvittaessa yhteispisteet kehittävät yhteistyöskenaariorioita hätätilanteita varten. Tällaisia skenaariorioita on arvioitava säännöllisesti ja päivitettävä tarvittaessa.

30 artikla

Toiminta hätätilanteessa

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittaja tai tilanteesta riippuen omistaja ilmoittaa viipymättä asiaankuuluville viranomaisille suuronnettomuudesta tai tilanteesta, jossa on välitön riski suuronnettomuudesta. Mainitussa ilmoituksessa on kuvattava olosuhteet, mukaan lukien, jos mahdollista, alkuuhyt, mahdolliset vaikutukset ympäristöön ja mahdolliset merkittävät seuraukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suuronnettomuuden tapahtuessa toiminnanharjoittaja tai omistaja toteuttaa kaikki soveltuvat toimenpiteet, joilla estetään sen laajeneminen ja rajoitetaan sen seurauksia. Jäsenvaltioiden asiaankuuluvat viranomaiset voivat avustaa toiminnanharjoittajaa tai omistajaa, myös toimittamalla lisäresursseja.

3. Hätätilanteessa toimittaessa jäsenvaltion on kerättävä kaikki tiedot, joita tarvitaan 26 artiklan 1 kohdan mukaiseen perusteelliseen tutkintaan.

VIII LUKU

VALTIOIDEN RAJAT YLITTÄVÄT VAIKUTUKSET

31 artikla

Niiden jäsenvaltioiden rajat ylittävä hätävalmius ja toiminta hätätilanteessa, joilla on merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa lainkäyttövaltansa piirissä

1. Jos jäsenvaltio katsoo, että merellä tapahtuvaan öljyn- ja kaasunporaustoimintaan, jonka on määrä tapahtua sen lainkäyttövallan piirissä, liittyvällä suuronnettomuusvaaralla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia ympäristöön toisessa jäsenvaltiossa, sen on ennen toiminnan käynnistämistä toimitettava asiaankuuluvat tiedot onnettomuudesta mahdollisesti kärsivälle jäsenvaltiolle ja pyrittävä yhdessä kyseisen jäsenvaltion kanssa toteuttamaan toimenpiteitä vahinkojen ehkäisemiseksi.

Jäsenvaltiot, jotka katsovat mahdollisesti kärsivänsä onnettomuudesta, voivat pyytää jäsenvaltiota, jonka lainkäyttövallan piirissä merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan on määrä tapahtua, toimittamaan niille kaikki asiaankuuluvat tiedot. Kyseiset jäsenvaltiot voivat yhdessä arvioida toimenpiteiden tehokkuutta, sanotun kuitenkin rajoittamatta sen toimivaltaisen viranomaisen sääntelytehtäviä, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen toiminta kuuluu 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla todetut suuronnettomuusvaarat on otettava huomioon sisäisissä ja ulkoisissa hätäsuunnitelmissa, jotta helpotettaisiin yhteistä tehokasta toimintaa suuronnettomuustilanteessa.

3. Jos on olemassa riski, että ennakoitavissa olevat suuronnettomuuksien rajat ylittävät vaikutukset voivat kohdistua kolmansiin maihin, jäsenvaltioiden on vastavuoroisuuden pohjalta annettava tiedot kyseisten kolmansien maiden saataville.

4. Jäsenvaltioiden on keskenään sovitettava yhteen unionin ulkopuolisiin alueisiin liittyvät toimenpiteet merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan mahdollisten kielteisten vaikutusten ehkäisemiseksi.

5. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti testattava valmiuttaan reagoida tehokkaasti suuronnettomuuksiin yhteistyössä onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien jäsenvaltioiden, asiaan liittyvien unionin virastojen ja, vastavuoroisuuden pohjalta, onnettomuudesta mahdollisesti kärsivien kolmansien maiden kanssa. Komissio voi osallistua harjoituksiin, joilla testataan rajat ylittäviä hätämekanismia.

6. Jos tapahtuu suuronnettomuus tai on olemassa välitön uhka suuronnettomuudesta, jolla on tai voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia, sen jäsenvaltion, jonka lainkäyttövallan piirissä tilanne on syntynyt, on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle sekä niille jäsenvaltioille tai kolmansille maille, joihin tilanne voi

vaikuttaa, ja annettava jatkuvasti tehokkaiden hätätoimien kannalta merkityksellisiä tietoja.

32 artikla

Niiden jäsenvaltioiden rajat ylittävä hätävalmius ja toiminta hätätilanteessa, joilla ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa lainkäyttövaltansa piirissä

1. Jäsenvaltioiden, joiden lainkäyttövallan piirissä ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, on nimettävä yhteispiste tietojen vaihtamiseksi asiaankuuluvien naapurijäsenvaltioiden kanssa.

2. Jäsenvaltioiden, joiden lainkäyttövallan piirissä ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, on sovellettava 29 artiklan 4 ja 7 kohtaa varmistaakseen riittävän toimintakapasiteetin tilanteessa, jossa suuronnettomuus vaikuttaisi niihin.

3. Jäsenvaltioiden, joiden lainkäyttöalueella ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, on sovitettava yhteen meriympäristöä koskevat kansalliset valmiussuunnitelmansa muiden asiaankuuluvien jäsenvaltioiden kanssa siinä määrin kuin on tarpeen, jotta voidaan varmistaa tehokkain toiminta suuronnettomuuden sattuessa.

4. Jos jäsenvaltioon, jonka lainkäyttövallan piirissä ei ole merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa, vaikuttaa suuronnettomuus, sen on

- a) toteutettava kaikki soveltuvat toimenpiteet 3 kohdassa tarkoitetun kansallisen valmiussuunnitelman mukaisesti;
- b) varmistettava, että kaikki sen määräysvallassa olevat ja sen lainkäyttövallan piirissä saatavilla olevat tiedot, jotka saattavat olla merkityksellisiä suuronnettomuuden täysimääräisen tutkinnan kannalta, toimitetaan pyynnöstä sille jäsenvaltiolle, joka suorittaa 26 artiklan mukaista tukintaa, tai asetetaan pyynnöstä sen saataville.

33 artikla

Koordinoitu lähestymistapa merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan turvallisuuteen kansainvälisellä tasolla

1. Komissio edistää tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa ja rajoittamatta asiaankuuluvien kansainvälisten sopimusten soveltamista yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, joilla on merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa samoilla merialueilla kuin jäsenvaltioilla.

2. Komissio helpottaa tietojen vaihtoa merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa toteuttavien jäsenvaltioiden ja samanlaista toimintaa toteuttavien naapurialueilla sijaitsevien kolmansien maiden välillä, jotta edistetään ennaltaehkäiseviä toimenpiteitä ja alueellisia hätäsuunnitelmia.

3. Komissio edistää merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevia tiukkoja turvallisuusvaatimuksia kansainvälisellä tasolla asiaankuuluvilla maailmanlaajuisilla ja alueellisilla foorumeilla, arktisiin merialueisiin liittyvät foorumit mukaan lukien.

IX LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

34 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on toimitettava kyseiset säännökset komissiolle viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä kaikista niihin myöhemmin vaikuttavista muutoksista.

35 artikla

Komissiolle siirretty toimivalta

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 36 artiklan mukaisesti liitteiden I, II, VI ja VII mukauttamiseksi sisällyttämällä niihin lisätietoja, jotka saattavat tulla tarpeellisiksi teknikan kehittyessä. Mukautukset eivät saa aiheuttaa merkittäviä muutoksia tässä direktiivissä säädetyihin velvollisuuksiin.

36 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 35 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle viideksi vuodeksi 18 päivästä heinäkuuta 2013. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen viiden vuoden pituisen kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään neljä kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 35 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempanä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 35 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

37 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.

38 artikla

Direktiivin 2004/35/EY muuttaminen

1. Korvataan direktiivin 2004/35/EY 2 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

"b) 'vesille aiheutuvalla vahingolla' vahinkoa, joka vaikuttaa huomattavan haitallisesti

 - i) kyseessä olevien vesien ekologiseen, kemialliseen tai määrälliseen tilaan tai ekologiseen potentiaaliin, siten kuin ne määritellään direktiivissä 2000/60/EY, lukuun ottamatta haitallisia vaikutuksia, joihin sovelletaan mainitun direktiivin 4 artiklan 7 kohtaa; tai
 - ii) ympäristön tilaan kyseisillä merivesillä, siten kuin ne määritetään direktiivissä 2008/56/EY, siltä osin kuin meriympäristön tilaan liittyviä erityiskysymyksiä ei jo oteta huomioon direktiivissä 2000/60/EY;"

2. Jäsenvaltioiden on saatettava 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä komissiolle viipymättä.

39 artikla

Kertomukset Euroopan parlamentille ja neuvostolle

1. Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen taloudellisten turvajärjestelyjen käytettävyydestä ja korvausvaatimusten käsittelystä ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia.
2. Komissio toimittaa viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, joka koskee sen arviointia merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan aiheuttamia vahinkoja koskevien unionin korvausjärjestelmien tehokkuudesta. Kertomukseen sisällytetään arviointi korvaussäännösten laajentamisen asianmukaisuudesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia.

3. Komissio tarkastelee, onko aiheellista sisällyttää tietty suuronnettomuuteen johtava toiminta ympäristönsuojelusta rikosoikeudellisin keinoin 19 päivänä marraskuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/99/EY⁽¹⁾ soveltamisalaa. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 kertomuksen havainnoistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja liittää kertomukseen tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia edellyttäen, että jäsenvaltiot antavat asianmukaiset tiedot.

40 artikla

Kertomus ja uudelleentarkastelu

1. Komissio arvioi viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2019 kokemukset tämän direktiivin täytäntöönpanosta ottaen asianmukaisesti huomioon toimivaltaisten viranomaisten toimet ja kokemukset.

2. Komissio toimittaa tämän arvioinnin tuloksista kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomukseen liitetään kaikki asianmukaiset ehdotukset tämän direktiivin muuttamiseksi.

41 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava niistä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaus tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamiensa keskeisten kansallisten säädösten tekstit komissiolle.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään ja rajoittamatta 5 kohdan soveltamista, jäsenvaltioiden, joilla on merialueita ja joiden lainkäyttövallan piirissä ei toteuteta merellä tapahtuvaa öljyn- ja kaasunporaustoimintaa ja jotka eivät suunnittele toimilupien antamista tällaiselle toiminnalle, on ilmoitettava tästä komissiolle ja saatettava voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 ainoastaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 20, 32 ja 34 artiklan noudattamisen varmistamiseksi. Tällaiset jäsenvaltiot eivät voi antaa toimilupia tällaiselle toiminnalle ennen kuin ne ovat saattaneet direktiivin muut säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panneet ne täytäntöön sekä ilmoittaneet tästä komissiolle.

4. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään ja rajoittamatta 5 kohdan soveltamista, sisämaajäsenvaltioiden on saatettava voimaan viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015 ainoastaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeen 20 artiklan noudattamisen varmistamiseksi.

5. Jos 18 päivänä heinäkuuta 2013 mitään 20 artiklan mukaista toimintaa harjoittavaa yhtiötä ei ole rekisteröity jäsenvaltiossa, jota koskee joko 3 tai 4 kohta, kyseisen jäsenvaltion on saatettava voimaan ne toimenpiteet, jotka ovat tarpeelliset 20 artiklan noudattamisen varmistamiseksi viimeistään 12 kuukauden kuluttua siitä, kun tällainen yhtiö myöhemmin mahdollisesti rekisteröidään kyseisessä jäsenvaltiossa, tai viimeistään 19 päivänä heinäkuuta 2015, riippuen siitä, kumpi ajankohta on myöhäisempi.

42 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on omistajien, suunniteltujen tuotantolaitteistojen toiminnanharjoittajien ja poraustoimia suunnittelevien tai toteuttavien toiminnanharjoittajien osalta sovellettava 41 artiklan nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä viimeistään 19 päivästä heinäkuuta 2016.

2. Jäsenvaltioiden on olemassa olevien laitteistojen osalta sovellettava 41 artiklan nojalla annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä siitä päivästä, jona on määrä tehdä riskinarviointiasiakirjojen sääntelyllinen tarkastelu, viimeistään kuitenkin 19 päivästä heinäkuuta 2018.

43 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

44 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 12 päivänä kesäkuuta 2013.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

L. CREIGHTON

⁽¹⁾ EUVL L 328, 6.12.2008, s. 28.

LIITE I

Toimivaltaiselle viranomaiselle 11 artiklan nojalla toimitettaviin asiakirjoihin sisällytettävät tiedot**1. TUOTANTOLAITTEISTOA KOSKEVASSA SUUNNITTELU- TAI SIIRTOILMOITUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT**

11 artiklan 1 kohdan c ja j alakohdan nojalla toimitettavassa tuotantolaitteistoa koskevassa suunnittelu- tai siirtoilmoituksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 1) laitteiston toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 2) kuvaus tuotantotoiminnan ja -järjestelmien suunnitteluprosessista alkaen alkuperäisestä käsitteestä olemassa olevan laitteiston esitettyyn suunnitteluun tai valintaan saakka, käytetyistä asiaankuuluvista standardeista ja prosessiin sisältyvistä suunnitelmista;
- 3) kuvaus valitusta suunnitelmasta suhteessa kyseistä laitteistoa ja sen sijaintia koskeviin suuronnettomuusvaarakenaarioihin sekä ensisijaisista tekijöistä riskintorjunnassa;
- 4) osoitus siitä, että kyseinen suunnitelma vähentää suuronnettomuusvaaran riskejä hyväksyttävälle tasolle;
- 5) kuvaus laitteistosta ja olosuhteista sille suunnitellulla sijaintipaikalla;
- 6) kuvaus ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvistä turvallisen toiminnan rajoituksista sekä järjestelyistä, joilla pyritään tunnistamaan läheisten laitteistojen putkien ja ankkurien kaltaisista merenpohjaan ja mereen liittyvistä vaaroista aiheutuvat riskit;
- 7) kuvaus toteutettavista toimitusmuodoista, joihin liittyy suuronnettomuusvaara;
- 8) yleinen kuvaus turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmästä, jonka avulla suunnitellut suuronnettomuusvaaran riskin torjuntatoimenpiteet pidetään tehokkaina;
- 9) kuvaus riippumattoman todentamisen järjestelmästä ja alustava luettelo turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisistä tekijöistä ja niiden vaaditusta suorituskyvystä;
- 10) jos olemassa oleva tuotantolaitteisto on määrä siirtää uuteen sijaintipaikkaan muuta tuotantotoimintaa varten, osoitus siitä, että laitteisto on soveltuva ehdotettuun tuotantotoimintaan;
- 11) jos muu kuin tuotantolaitteisto on määrä muuttaa tuotantolaitteistoksi, perustelut, joista käy ilmi, että laitteisto on soveltuva tällaisen muutoksen kannalta.

2. TUOTANTOLAITTEISTON SUURONNETTOMUUSVAAROJA KOSKEVASSA KERTOMUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT

12 artiklan mukaisesti laadittavissa ja 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 1) kuvaus siitä, miten toimivaltaisen viranomaisen vastaus suunnitteluilmoitukseen on otettu huomioon;
- 2) laitteiston toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 3) yhteenveto siitä, miten työntekijät mahdollisesti ovat osallistuneet suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmisteluun;
- 4) kuvaus laitteistosta ja sen mahdollisesta yhteydestä muihin laitteistoihin tai liitetystä infrastruktuurista, porausreiät mukaan luettuina;
- 5) osoitus siitä, että kaikki suuronnettomuusvaarat on tunnistettu, niiden todennäköisyyttä ja seurauksia arvioitu, mukaan lukien ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvät turvallisen toiminnan rajoitukset, ja että niihin liittyvät torjuntatoimenpiteet, myös niihin liittyvät turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät, ovat soveltuvia suuronnettomuuden riskin vähentämiseen hyväksyttävälle tasolle; tämän osoituksen on sisällettävä arvio öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta;

- 6) kuvaus toteutettavista toimintatyypeistä, joihin voi liittyä suuronnettomuusvaara, ja se, kuinka monta henkilöä laitteistolla saa enintään olla minä tahansa aikana;
 - 7) kuvaus laitteista ja järjestelyistä, joilla varmistetaan porauksen hallinta, prosessiturvallisuus, vaarallisten aineiden hallinta, tulipalojen ja räjähdysten ehkäisy, työntekijöiden suojelu vaarallisilta aineilta ja ympäristön suojelu alkavalta suuronnettomuudelta;
 - 8) kuvaus järjestelyistä, joilla laitteistolla olevia henkilöitä suojellaan suuronnettomuusvaaroilta ja taataan heille turvallinen ulospääsy, evakuointi ja pelastaminen, sekä hallintajärjestelmien ylläpitojärjestelyistä laitteistolle ja ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tapauksessa, jossa koko henkilöstö on evakuoitu;
 - 9) laitteiston rakentamisessa ja käyttöönotossa käytetyt asiaan liittyvät määräykset, standardit ja ohjeet;
 - 10) tuotantolaitteiston kannalta merkitykselliset tiedot toiminnanharjoittajan turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmästä;
 - 11) sisäinen hätäsuunnitelma tai sen riittävä kuvaus;
 - 12) kuvaus riippumattoman todentamisen järjestelmästä;
 - 13) kaikki muut asiaan liittyvät yksityiskohtaiset tiedot, esimerkiksi siinä tapauksessa, että kaksi tai useampia laitteistoja toimii yhdessä tavalla, joka vaikuttaa suuronnettomuusvaaran mahdollisuuteen yhdessä tai kaikissa laitteistoissa;
 - 14) muihin tämän direktiivin mukaisiin vaatimuksiin liittyvät tiedot, jotka saadaan direktiivin 92/91/ETY suuronnettomuuksien estämistä koskevien vaatimusten mukaisesti;
 - 15) laitteistosta toteutettavan toiminnan osalta kaikki tämän direktiivin mukaisten muiden vaatimusten kannalta olennaiset ja direktiivin 2011/92/EU mukaisesti saadut tiedot sellaisten suuronnettomuuksien estämisestä, joista on seurauksena merkittävää tai vakavaa vahinkoa ympäristölle;
 - 16) arvio todetuista mahdollisista ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat suuronnettomuuden seurauksena tapahtuvasta pilaavien aineiden pääsystä ympäristöön, sekä kuvaus suunnitelluista teknisistä ja muista kuin teknisistä toimenpiteistä, joilla pyritään ehkäisemään, lieventämään tai tasoittamaan näitä vaikutuksia, seuranta mukaan luettuna.
3. MUUN KUIN TUOTANTOLAITTEISTON SUURONNETTOMUUSVAAROJA KOSKEVASSA KERTOMUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT
- 13 artiklan mukaisesti laadittavissa ja 11 artiklan 1 kohdan e alakohdan nojalla toimitettavissa muun kuin tuotantolaitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
- 1) omistajan nimi ja osoite;
 - 2) yhteenveto siitä, miten työntekijät mahdollisesti ovat osallistuneet suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmisteluun;
 - 3) kuvaus laitteistosta ja liikkuvien laitteistojen osalta kuvaus siitä, miten laitteisto siirretään sijaintipaikasta toiseen ja millä järjestelmällä se kiinnitetään paikalleen;
 - 4) kuvaus toimintatyypeistä, joihin liittyy suuronnettomuusvaara ja joita laitteistolla pystytään toteuttamaan, sekä se, kuinka monta henkilöä laitteistolla saa enintään olla minä aikana tahansa;
 - 5) osoitus siitä, että kaikki suuronnettomuusvaarat on tunnistettu, niiden todennäköisyyttä ja seurauksia arvioitu, mukaan lukien ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvät turvallisen toiminnan rajoitukset, ja että niihin liittyvät torjuntatoimenpiteet, myös niihin liittyvät turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät, ovat soveltuvia suuronnettomuuden riskin vähentämiseen hyväksyttävälle tasolle; tämän osoituksen on sisällettävä arvio öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta;
 - 6) kuvaus laitteista ja järjestelyistä, joilla varmistetaan porauksen hallinta, prosessiturvallisuus, vaarallisten aineiden hallinta, tulipalojen ja räjähdysten ehkäisy, työntekijöiden suojelu vaarallisilta aineilta ja ympäristön suojelu suuronnettomuudelta;
 - 7) kuvaus järjestelyistä, joilla laitteistolla olevia henkilöitä suojellaan suuronnettomuusvaaroilta ja taataan heille turvallinen ulospääsy, evakuointi ja pelastaminen, sekä hallintajärjestelmien ylläpitojärjestelyistä laitteistolle ja ympäristölle aiheutuvien vahinkojen estämiseksi tapauksessa, jossa koko henkilöstö on evakuoitu;

- 8) laitteiston rakentamisessa ja käyttöönnotossa käytetyt asiaan liittyvät määräykset, standardit ja ohjeet;
- 9) osoitus siitä, että kaikki suuronnettomuusvaarat on tunnistettu kaikessa siinä toiminnassa, jota laitteistolla pystytään suorittamaan, ja että suuronnettomuuden riski on vähennetty hyväksyttävälle tasolle;
- 10) kuvaus ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvistä turvallisen toiminnan rajoituksista sekä järjestelyistä, joilla pyritään tunnistamaan läheisten laitteistojen putkien ja ankkurien kaltaisista merenpohjaan ja mereen liittyvistä vaaroista aiheutuvat riskit;
- 11) muun kuin tuotantolaitteiston kannalta merkitykselliset tiedot turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmästä;
- 12) sisäinen hätäsuunnitelma tai riittävä kuvaus siitä;
- 13) kuvaus riippumattoman todentamisen järjestelmästä;
- 14) kaikki muut asiaan liittyvät yksityiskohtaiset tiedot, esimerkiksi siinä tapauksessa, että kaksi tai useampia laitteistoja toimii yhdessä tavalla, joka vaikuttaa suuronnettomuusvaaran mahdollisuuteen yhdessä tai kaikissa laitteistoissa;
- 15) laitteistosta toteutettavan toiminnan osalta kaikki tämän direktiivin mukaisten muiden vaatimusten kannalta olennaiset ja direktiivin 2011/92/EU nojalla saadut tiedot sellaisten suuronnettomuuksien estämisestä, joista on seurauksena merkittävää tai vakavaa vahinkoa ympäristölle;
- 16) arvio todetuista mahdollisista ympäristövaikutuksista, jotka johtuvat suuronnettomuuden seurauksena tapahtuvasta pilaavien aineiden pääsystä ympäristöön, sekä kuvaus suunnitelluista teknisistä ja muista kuin teknisistä toimenpiteistä, joilla pyritään ehkäisemään, lieventämään tai tasoittamaan näitä vaikutuksia, seuranta mukaan luettuna.

4. PORAUSTOIMIA KOSKEVASSA ILMOITUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT

15 artiklan mukaisesti laadittavissa ja 11 artiklan 1 kohdan h alakohdan nojalla toimitettavissa poraustoimia koskevilla ilmoituksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- 1) poraustoimen suorittajan nimi ja osoite;
- 2) käytettävän laitteiston nimi ja laitteiston omistajan tai tuotantolaitoksen osalta poraustoimintaa harjoittavan urakoitsijan nimi ja osoite;
- 3) yksityiskohtaiset tiedot, joilla porausreikä ja siihen liittyvät laitteistot ja liitetty infrastruktuuri voidaan tunnistaa;
- 4) tiedot porausreiän työohjelmasta, myös porausreiän toiminta-ajasta, sen hallinnan menetystä estävien suojausten (laitteet, porausnesteet ja sementti jne.) yksityiskohdat ja varmennus, porausreiän suunnan valvonta ja riskinhallinnan mukaisesti turvalliseen toimintaan liittyvät rajoitukset;
- 5) jos kyseessä on olemassa oleva porausreikä, tiedot sen historiasta ja tilasta;
- 6) yksityiskohtaiset tiedot käytettävistä turvalaitteista, joita ei ole kuvattu viimeisimmässä laitteiston suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa;
- 7) riskinarviointi, jossa on kuvaus seuraavista seikoista:
 - a) poraustoimeen liittyvät erityiset vaarat, mukaan lukien ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvät turvallisen toiminnan rajoitukset;
 - b) pinnanalaiset vaarat;
 - c) kaikki meren pinnalla tai pohjassa tapahtuva toiminta, johon liittyy yhtäaikaaisesti suuronnettomuusvaaran mahdollisuus;
 - d) soveltuvat hallintatoimenpiteet;

- 8) kuvaus porausreiän rakenteesta toiminnan päätyttyä, eli hylätäänkö se lopullisesti vai väliaikaisesti ja onko porausreikään sijoitettu tuotantolaitteita tulevaa käyttöä varten;
- 9) jos kyseessä on aiemmin toimitetun poraustoimia koskevan ilmoituksen muutos, ilmoituksen täysimääräiseen päivitykseen tarvittavat riittävän yksityiskohtaiset tiedot;
- 10) jos porausreiän rakentaa tai sitä muuttaa tai ylläpitää muu kuin tuotantolaitteisto, seuraavat lisätiedot:
 - a) kuvaus ympäristöön, sääoloihin ja merenpohjaan liittyvistä turvallisen toiminnan rajoituksista sekä järjestyistä, joilla pyritään tunnistamaan läheisten laitteistojen putkien ja ankkurien kaltaisista merenpohjaan ja mereen liittyvistä vaaroista aiheutuvat riskit;
 - b) kuvaus ympäristöolosuhteista, jotka on otettu huomioon laitteiston sisäisessä hätäsuunnitelmassa;
 - c) kuvaus hätävalmiusjärjestelyistä, mukaan lukien järjestelyt sellaisiin ympäristöä uhkaaviin vaaratilanteisiin reagoimiseksi, joita ei kuvata suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa; ja
 - d) kuvaus siitä, miten poraustoimen suorittajan ja omistajan johtamisjärjestelmät sovitetaan yhteen, jotta voidaan varmistaa suuronnettomuusvaarojen tehokas torjunta kaikkina aikoina.
- 11) porausreiän riippumattoman tarkastuksen tulokset sisältävä raportti, mukaan lukien poraustoimen suorittajan lausunto, jonka se antaa tarkasteltuaan porausreiän riippumatonta tarkastusta koskevaa riippumattoman todentajan raporttia ja tuloksia, siitä, että porausreiän suunnitelmaan liittyvä riskinhallinta ja porausreiän hallinnan menetyistä estävät suojat ovat soveltuvia kaikissa ennakoitavissa olevissa olosuhteissa ja tilanteissa;
- 12) tämän direktiivin kannalta merkitykselliset tiedot, jotka saadaan direktiivin 92/91/ETY suuronnettomuuksien estämistä koskevien vaatimusten mukaisesti;
- 13) toteutettavien poraustoimien osalta kaikki tämän direktiivin mukaisten muiden vaatimusten kannalta olennaiset ja direktiivin 2011/92/EU mukaisesti saadut tiedot sellaisten suuronnettomuuksien estämisestä, joista on seurausena merkittävää tai vakavaa vahinkoa ympäristölle.

5. TODENTAMISJÄRJESTELMÄÄN LIITTYVÄT TOIMITETTAVAT TIEDOT

11 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla toimitettavien 17 artiklan 1 kohdan nojalla tehtävien riippumattoman todentamisen järjestelmiin liittyvien kuvausten olisi sisällettävä:

- a) lausunto, jonka toiminnanharjoittaja tai omistaja antaa tarkasteltuaan riippumattoman todentajan raporttia ja jonka mukaan suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa täsmennetyt tiedot turvallisuuden kannalta keskeisistä tekijöistä ja niiden ylläpitojärjestelmästä ovat soveltuvia tai niistä tulee soveltuvia;
- b) todentamisjärjestelmän kuvaus, joka kattaa riippumattomien todentajien valinnan ja keinot sen todentamiseen, että turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeiset tekijät ja kaikki järjestelmän erityislaitteet pysyvät hyvässä kunnossa;
- c) kuvaus b alakohdassa tarkoitetuista todentamiskeinoista sekä yksityiskohtaiset tiedot periaatteista, joita sovelletaan järjestelmän mukaisten toimintojen suorittamiseksi ja järjestelmän tarkastelemiseksi laitteiston koko elinkaaren ajan, mukaan lukien:
 - i) riippumattomien ja pätevien todentajien toteuttama turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden tarkastelu ja testaus;
 - ii) turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten tekijöiden suunnitelmien, standardien, sertifiointin tai muiden vaatimustenmukaisuusjärjestelmien todentaminen;
 - iii) käynnissä olevien töiden tarkastelu;
 - iv) sääntöjenvastaisista tapahtumista raportointi;
 - v) toiminnanharjoittajan tai omistajan toteuttamat korjaavat toimet.

6. LAITTEISTON OLENNAISEN MUUTOKSEN, MUKAAN LUKIEN KIINTEÄN LAITTEISTON SIIRTÄMINEN, OSALTA TOIMITETTAVAT TIEDOT

Jos laitteistoon tehdään olennaisia muutoksia, joihin 12 artiklan 5 kohdassa ja 13 artiklan 4 kohdassa viitataan, 11 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti toimitettavan muutetun olennaiset muutokset sisältävän suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) toiminnanharjoittajan tai omistajan nimi ja osoite;
- 2) yhteenveto siitä, miten työntekijät mahdollisesti ovat osallistuneet tarkistetun suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen valmisteluun;
- 3) riittävät tiedot aiemman suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen ja siihen liittyvän laitteiston sisäisen hätäsuunnitelman täydellistä päivittämistä varten ja sen osoittamiseksi, että suuronnettomuusvaarojen riskkejä on vähennetty hyväksyttävälle tasolle;
- 4) jos kiinteä tuotantolaitteisto poistetaan käytöstä:
 - a) keinot, joilla kaikki vaaralliset aineet eristetään ja, kun kyseessä ovat laitteistoon liitetyt porausreiät, niiden pysyvä eristäminen laitteistosta ja ympäristöstä;
 - b) kuvaus laitteiston käytöstä poistamiseen liittyvistä suuronnettomuusvaaran riskeistä työntekijöille ja ympäristölle, niille altistuvan väestön kokonaismäärä ja riskintorjuntatoimenpiteet;
 - c) hätävalmiusjärjestelyt henkilöstön turvallisen evakuoinnin ja pelastamisen takaamiseksi ja hallintajärjestelmien ylläpitämiseksi suuren ympäristöönnettomuuden estämistä varten.

7. YHDISTETTYÄ TOIMINTAA KOSKEVASSA ILMOITUKSESSA TOIMITETTAVAT TIEDOT

16 artiklan nojalla laadittavan ja 11 artiklan 1 kohdan i alakohdan nojalla toimitettavan yhdistettyä toimintaa koskevan ilmoituksen on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) ilmoituksen toimittavan toiminnanharjoittajan nimi ja osoite;
- 2) jos yhdistettyyn toimintaan liittyy muita toiminnanharjoittajia tai omistajia, näiden nimet ja osoitteet, myös vakuutus siitä, että ne hyväksyvät ilmoituksen sisällön;
- 3) kaikkien asiakirjan osapuolten hyväksymän yhteenvetoasiakirjan muodossa esitettävä kuvaus siitä, miten yhdistettyyn toimintaan osallistuvien laitteistojen johtamisjärjestelmät sovitetaan yhteen suuronnettomuuden riskin vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle;
- 4) kuvaus yhdistetyssä toiminnassa käytettävistä laitteista, joita ei ole kuvattu yhdenkään yhdistettyyn toimintaan osallistuvan laitteiston viimeisimmässä suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa;
- 5) seuraavat tiedot sisältävä yhteenveto kaikkien yhdistettyyn toimintaan osallistuvien toiminnanharjoittajien ja omistajien tekemästä riskinarvioinnista:
 - a) kuvaus kaikesta yhdistetyn toiminnan aikana tapahtuvasta toiminnasta, johon voi liittyä suuronnettomuuteen mahdollisesti johtavia vaaroja laitteistolla tai siihen liittyen;
 - b) kuvaus riskinarvioinnin perusteella käyttöön otetuista riskintorjuntatoimenpiteistä.
- 6) kuvaus yhdistetystä toiminnasta ja työohjelma.

8. SUURONNETTOMUUKSIEN EHKÄISEMISTÄ KOSKEVASTA YHTIÖPOLITIIKASTA TOIMITETTAVAT TIEDOT

19 artiklan 1 kohdan mukaisesti laadittavan ja 11 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla toimitettavan suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskevan yhtiöpolitiikan on sisällettävä vähintään seuraavaa:

- 1) yhtiön johtokunnan vastuu varmistaa jatkuvasti, että suuronnettomuuksien ehkäisemistä koskeva yhtiöpolitiikka on soveltuva ja että sitä pannaan täytäntöön ja se toimii tarkoitettulla tavalla;
- 2) toimenpiteet sellaisen vankan turvallisuuskulttuurin luomiseksi ja ylläpitämiseksi, joka suurella todennäköisyydellä takaa jatkuvasti turvallisen toiminnan;

- 3) prosessitarkastusten laajuus ja intensiteetti;
- 4) toimenpiteet toivotunlaisen käytöksen palkitsemiseksi ja tunnustamiseksi;
- 5) yhtiön valmiuksien ja päämäärien arvioiminen;
- 6) toimenpiteet turvallisuus- ja ympäristönsuojelustandardien pitämiseksi yhtiössä perusarvona;
- 7) viralliset johto- ja valvontajärjestelmät, joihin osallistuvat sekä yhtiön johtokunnan jäsenet että ylempi johto;
- 8) suhtautuminen pätevyteen yhtiön kaikilla tasoilla;
- 9) se, missä määrin 1–8 kohdassa esitettyjä seikkoja sovelletaan yhtiön merellä tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaus-toiminnassa, jota harjoitetaan unionin ulkopuolella.

9. TURVALLISUUS- JA YMPÄRISTÖJOHTAMISJÄRJESTELMÄSTÄ ESITETTÄVÄT TIEDOT

19 artiklan 3 kohdan nojalla laadittavan ja 11 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla toimitettavan turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmän on sisällettävä vähintään seuraavaa:

- 1) organisaatiorakenne sekä henkilöstön rooli ja tehtävät;
- 2) suuronnettomuusvaarojen tunnistaminen ja arviointi sekä niiden todennäköisyys ja mahdolliset seuraukset;
- 3) ympäristövaikutusten huomioon ottaminen suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa olevissa suuronnettomuuksien riskinarvioinneissa;
- 4) suuronnettomuusvaarojen torjunta tavanomaisessa toiminnassa;
- 5) muutoshallinta;
- 6) hätäsuunnittelu ja toiminta hätätilanteissa;
- 7) mahdollisten ympäristövahinkojen rajoittaminen;
- 8) suorituskyvyn seuranta;
- 9) tarkastus- ja uudelleentarkastelujärjestelyt; ja
- 10) olemassa olevat toimenpiteet kolmikantaneuvotteluihin osallistumiseksi ja se, miten näihin neuvotteluihin perustuvat toimet pannaan täytäntöön.

10. SISÄISESSÄ HÄTÄSUUNNITELMASSA ESITETTÄVÄT TIEDOT

14 artiklan nojalla laadittavien ja 11 artiklan 1 kohdan g alakohdan nojalla toimitettavien sisäisten hätäsuunnitelmien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) hätämenettelyjen käynnistämistä vastaavien henkilöiden nimi ja asema sekä sisäistä toimintaa hätätilanteessa ohjaavan henkilön nimi ja asema;
- 2) sen henkilön nimi tai asema, joka vastaa yhteyksistä ulkoisesta hätäsuunnitelmasta vastaaviin viranomaisiin;
- 3) kuvaus kaikista ennakoitavissa olevista olosuhteista tai tilanteista, joista voisi aiheutua suuronnettomuus sen suuronnettomuusvaaroja koskevan kertomuksen mukaan, johon suunnitelma on liitetty;
- 4) kuvaus toimista, jotka toteutetaan sellaisten olosuhteiden ja tilanteiden hallitsemiseksi, jotka voivat aiheuttaa suuronnettomuuden, ja niiden seurausten rajoittamiseksi;
- 5) kuvaus käytettävissä olevista laitteista ja resursseista, myös sellaisista, jotka on tarkoitettu mahdollisten vuotojen sulkemiseen;

- 6) laitteistolla oleviin henkilöihin ja ympäristöön kohdistuvien riskien rajoittamiseen tähtäävät järjestelyt, mukaan lukien tapa, jolla hälytykset annetaan, ja ohjeet käyttäytymisestä hälytyksen sattuessa;
 - 7) yhdistetyn toiminnan osalta järjestelyt, joilla sovitetaan yhteen ulospääsy, evakuointi ja pelastaminen asianomaisten laitteistojen välillä hyvien selviytymismahdollisuuksien takaamiseksi laitteistoilla suuronnettomuuden aikana oleville henkilöille;
 - 8) arvio öljyvahingon torjunnan tehokkuudesta. Torjuntaa koskevassa analyysissä on otettava huomioon seuraavat ympäristöolosuhteet:
 - i) sääolosuhteet, mukaan lukien tuuli, näkyvyys, sademäärä ja lämpötila;
 - ii) merenkäynti, vuorovesi ja virtaukset;
 - iii) jää ja irtonaisen aineksen kasaumat;
 - iv) valoisat tunnit; ja
 - v) muut tiedossa olevat ympäristöolosuhteet, jotka saattavat vaikuttaa torjuntalaitteiden tehokkuuteen tai torjuntatoimien yleiseen tehokkuuteen;
 - 9) järjestelyt, joilla suuronnettomuudesta ilmoitetaan nopeasti ulkoisen hätäsuunnitelman käynnistämistä vastaavalle viranomaiselle tai vastaaville viranomaisille, välittömästi hälytyksen yhteydessä annettavien tietojen tyyppi, ja järjestelyt yksityiskohtaisempien tietojen toimittamiseksi sitä mukaa kuin niitä saadaan;
 - 10) järjestelyt henkilöstön kouluttamiseksi tehtäviin, jotka heidän edellytetään hoitavan, ja tarpeen vaatiessa tämän toiminnan koordinointi ulkoisten pelastuspalveluyksiköiden kanssa;
 - 11) järjestelyt sisäisten hätätoimien sovittamiseksi yhteen ulkoisten hätätoimien kanssa;
 - 12) näyttö aikaisemmin tehdyistä dispergointiaineina käytettyjä kemikaaleja koskevista arvioista, joiden tavoitteena on ollut vähentää mahdollisimman paljon kansanterveydellisiä vaikutuksia ja ympäristölle aiheutuvia lisävahinkoja.
-

LIITE II

15 artiklan 4 kohdan nojalla toimitettavat poraustoimia koskevat raportit

Toimivaltaiselle viranomaiselle 15 artiklan 4 kohdan nojalla toimitettavien raporttien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) poraustoimen suorittajan nimi ja osoite;
 - 2) laitteiston nimi ja toiminnanharjoittajan tai omistajan nimi ja osoite;
 - 3) yksityiskohtaiset tiedot, joilla porausreikä ja siihen liittyvät laitteistot tai liitetty infrastruktuuri voidaan tunnistaa;
 - 4) yhteenveto toiminnan käynnistämisen tai edellisen raportin jälkeen toteutetuista toimista;
 - 5) seuraavien läpimitta, todellinen vertikaalisyvyys ja mitattu syvyys:
 - a) poratut reiät; ja
 - b) asennetut suoja-putket;
 - 6) porausnesteiden tiheys raportin laatimishetkellä; ja
 - 7) olemassa olevaan porausreikään liittyvien toimien osalta porausreiän senhetkinen toimintakunto.
-

LIITE III

Toimivaltaisen viranomaisen 8 artiklan mukaista nimittämistä ja 9 artiklan mukaista toimintaa koskevat säännökset

1. JÄSENVALTIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

- 1) Toimivaltaisen viranomaisen nimittämiseksi hoitamaan 8 artiklan mukaisia tehtäviä jäsenvaltioiden on tehtävä vähintään seuraavaa:
 - a) toteutettava organisaatiojärjestelyt toimivaltaiselle viranomaiselle tässä direktiivissä annettujen tehtävien tehokasta hoitamista varten, turvallisuuteen ja ympäristönsuojeluun liittyvän sääntelyn tasapuolisuutta koskevat järjestelyt mukaan luettuina;
 - b) laadittava lausunto valvonnan ja täytäntöönpanon tavoitteista sekä toimivaltaisen viranomaisen velvoitteista taata avoimuus, johdonmukaisuus, oikeasuhteisuus ja puolueettomuus merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan sääntelyssä.
- 2) Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa mainittuja järjestelyjä varten tarvittavat säännökset seuraavilta osin:
 - a) rahoituksen antaminen siihen, että on käytettävissä riittävästi erityisalan asiantuntijoita sisäisesti tai virallisilla sopimuksilla kolmansien osapuolten kanssa tai molemmin tavoin, jotta toimivaltainen viranomainen voi tarkastaa ja tutkia toimintaa, toteuttaa täytäntöönpanotoimia sekä käsitellä suuronnettomuusvaaroja koskevia kertomuksia ja ilmoituksia;
 - b) jos käytetään ulkoista asiantuntija-apua, rahoituksen antaminen riittävien kirjallisten ohjeiden laatimiseen ja valvontaan lähestymistavan johdonmukaisuuden säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin mukainen täysi vastuu on laillisesti nimitetyllä toimivaltaisella viranomaisella;
 - c) rahoituksen antaminen toimivaltaisen viranomaisen henkilöstön oleelliseen koulutukseen, tiedotukseen, teknisiin apuvälineisiin, matkustukseen ja ylläpitoon sen tehtävien hoitamista varten sekä toimivaltaisten viranomaisten 27 artiklan mukaisen aktiivisen yhteistyön helpottamiseksi;
 - d) toiminnanharjoittajien tai omistajien velvoittaminen tarvittaessa korvaamaan toimivaltaiselle viranomaiselle sen tämän direktiivin mukaisesti hoidettavista tehtävistä aiheutuvat kustannukset;
 - e) tutkimusten rahoittaminen ja edistäminen toimivaltaiselle viranomaiselle tämän direktiivin mukaisesti kuuluvien tehtävien mukaisesti;
 - f) rahoituksen antaminen toimivaltaisen viranomaisen laatimia raportteja varten.

2. TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN TOIMINTAA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

- 1) Suorittaakseen 9 artiklan mukaiset tehtävänsä tehokkaasti toimivaltaisen viranomaisen on laadittava
 - a) kirjallinen strategia, jossa kuvataan sen tehtävät, ensisijaiset toimet esimerkiksi laitteistojen suunnittelun ja toiminnan, koskemattomuuden turvaamisen sekä hätävalmiuden ja hätätilanteessa toimimisen osalta, sekä sen organisaatio;
 - b) toimintamenettelyt, joissa kuvataan, miten se hoitaa toiminnanharjoittajien ja omistajien tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden täytäntöönpanon tarkastukset ja valvonnan, mukaan lukien se, miten se käsittelee, arvioi ja hyväksyy suuronnettomuusvaaroja koskevat kertomukset, käsittelee poraustoimia koskevat ilmoitukset ja miten tietyn laitteiston tai toiminnan suuronnettomuusvaaroja koskeviin riskintorjuntatoimenpiteisiin, ympäristöä koskevat toimenpiteet mukaan luettuina, kohdistettavien tarkastusten tiheys määritetään;
 - c) menettelyt, joiden mukaisesti se hoitaa tehtävänsä rajoittamatta muita vastuita esimerkiksi maalla tapahtuvassa öljyn- ja kaasunporaustoiminnassa, sekä direktiivin 92/91/ETY mukaiset järjestelyt;
 - d) jos toimivaltainen viranomainen muodostuu useammasta kuin yhdestä elimestä, virallinen sopimus toimivaltaisen viranomaisen yhteisiin toimiin tarvittavista mekanismeista, mukaan lukien ylemmän johdon hoitama valvonta, seuranta ja tarkistukset, yhteinen suunnittelu- ja tarkastustoiminta, vastuunjako suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten käsittelyssä, yhteinen tutkinta, sisäinen viestintä ja yhdessä julkaistavat ulkoiset raportit.

- 2) Yksityiskohtaisissa menettelyissä suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten arvioimiseksi on vaadittava kaikki tässä direktiivissä edellytetyt asiatiedot ja muut tiedot, jotka toiminnanharjoittajan tai omistajan on toimitettava. Toimivaltaisen viranomaisen on vähintään varmistettava, että seuraavia tietoja koskevat vaatimukset esitetään selkeästi toiminnanharjoittajille ja omistajille annetuissa ohjeissa:
- a) kaikki ennakoitavissa olevat vaarat, jotka saattavat aiheuttaa suuronnettomuuden, myös ympäristövaarat, on todettu, niiden riskit on arvioitu ja riskintorjuntatoimenpiteet, mukaan lukien hätätoimet, on määritetty;
 - b) turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmä on riittävästi kuvattu sen osoittamiseksi, että tätä direktiiviä on noudatettu;
 - c) riittävät järjestelyt on kuvattu riippumatonta todentamista ja toiminnanharjoittajan tai omistajan suorittamaa tarkastusta varten.
- 3) Toteuttaessaan suuronnettomuusvaaroja koskevien kertomusten perusteellista arviointia toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava seuraavaa:
- a) kaikki vaaditut asiatiedot on toimitettu;
 - b) toiminnanharjoittaja tai omistaja on määrittänyt kaikki laitteistoon ja sen toimintoihin kohdistuvat kohtuudella ennakoitavissa olevat suuronnettomuusvaarat sekä mahdolliset laukaisevat tapahtumat ja että suuronnettomuuk-sien riskinhallintaa varten vahvistetut menetelmät ja arviointiperusteet, myös analyysiin liittyvät epävarmuus-tekijät, on selitetty selkeästi;
 - c) riskinhallinnassa on otettu huomioon kaikki laitteiston elinkaaren merkitykselliset vaiheet ja siinä on ennakoitu kaikki ennakoitavissa olevat tilanteet, muun muassa
 - i) se, miten suunnitteluilmoituksessa kuvatuissa suunnittelupäätöksissä on otettu huomioon riskinhallinta siten, että varmistetaan olennaisten turvallisuus- ja ympäristöperiaatteiden soveltaminen;
 - ii) se, miten poraustoimet toteutetaan laitteistolta käsin laitteiston ollessa toiminnassa;
 - iii) se, miten poraustoimet toteutetaan ja keskeytetään väliaikaisesti ennen tuotannon aloittamista tuotantolait-teistolla;
 - iv) se, miten yhdistettyä toimintaa toteutetaan muiden laitteistojen kanssa;
 - v) se, miten laitteiston käytöstä poistaminen toteutetaan;
 - d) miten riskinhallinnassa määritetyt toimenpiteet riskin vähentämiseksi on aikomus toteuttaa tarvittaessa riskien vähentämiseksi hyväksyttävälle tasolle;
 - e) onko toiminnanharjoittaja tai omistaja määritellään tarvittavat toimenpiteet hyväksyttävien riskitasojen saa-vuttamiseksi selkeästi osoittanut, miten asiaan liittyvä hyvä tekninen ja suunnittelukäytäntö, hyvä johtamis-käytäntö sekä henkilö- ja organisaatiotekijöihin liittyvät periaatteet on otettu huomioon;
 - f) onko toimenpiteet ja järjestelyt hätätilanteen havaitsemiseksi ja siihen nopeasti ja tehokkaasti reagoimiseksi selvästi määritetty ja perusteltu;
 - g) miten ulospääsy-, evakuointi- ja pelastusjärjestelyt ja toimenpiteet hätätilanteen vakavoitumisen rajoittamiseksi ja sen ympäristövaikutusten vähentämiseksi on sisällytetty kertomukseen loogisesti ja järjestelmällisesti ottaen huomioon hätätilanteet, joissa niitä todennäköisesti toteutetaan;
 - h) miten vaatimukset on sisällytetty sisäisiin hätäsuunnitelmiin ja onko jäljennös tai riittävä kuvaus sisäisestä hätäsuunnitelmasta toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle;
 - i) voidaan suuronnettomuusvaaroja koskevassa kertomuksessa kuvatulla turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjes-telmällä riittävällä tavalla varmistaa suuronnettomuusriskien torjunta kaikissa laitteiston elinkaaren merkityksel-lisissä vaiheissa ja voidaan varmistaa kaikkien asiaan liittyvien säännösten noudattaminen ja huolehtia järjes-telmän tarkastamisesta ja tarkastussuosituksen täytäntöönpanosta;
 - j) onko riippumattoman todentamisen järjestelmä selitetty selkeästi.

LIITE IV

Toiminnanharjoittajien ja omistajien säännökset suuronnettomuuksien ehkäisemiseksi 19 artiklan nojalla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toiminnanharjoittajat ja omistajat:
 - a) kiinnittävät erityistä huomiota kaikkien turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten järjestelmien luotettavuuteen ja eheyteen liittyvien vaatimusten arviointiin ja pyrkivät tarkastus- ja huoltojärjestelmissään turvallisuuden ja ympäristötavoitteiden toteutumisen vaaditun tason saavuttamiseen;
 - b) toteuttavat aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen siinä määrin kuin käytännössä on mahdollista, ettei vaarallisia aineita pääse karkaamaan niiden turvalliseen säilytykseen tarkoitetuista putkista, aluksista ja järjestelmistä. Lisäksi toiminnanharjoittajien ja omistajien on varmistettava, etteivät leviämisen estämiseen tarkoitettujen suojausten puutteet johda suuronnettomuuteen;
 - c) inventoivat käytettävissä olevat laitteet, niiden omistajat, sijainnin, kuljetuksen laitteistoon ja käyttötavat laitteistolla sekä sisäisen hätäsuunnitelman täytäntöönpanon kannalta merkitykselliset tahot. Luettelossa on täsmennettävä käytössä olevat toimenpiteet, joilla varmistetaan laitteiden ja menettelyjen toimintakuntoisuuden ylläpito;
 - d) varmistavat, että ne sisällyttävät suuronnettomuusvaarojen torjuntaa ja ympäristönsuojelua koskevat lakisääteiset tehtävänsä tavanomaisiin toimintamenettelyihinsä, jotta niillä on kaikkien asiaa koskevien lakien noudattamisen valvontaan soveltuva kehys; ja
 - e) kiinnittävät erityisesti huomiota sellaisen vankan turvallisuuskulttuurin luomiseen ja ylläpitoon, joka takaa suurella todennäköisyydellä jatkuvasti turvallisen toiminnan, myös työntekijöiden yhteistyön varmistamisen osalta, muun muassa seuraavin keinoin:
 - i) näkyvä sitoutuminen kolmikantaneuvotteluihin ja niiden johdosta toteutettaviin toimiin;
 - ii) kannustaminen ilmoittamaan onnettomuuksista ja läheltä piti -tilanteista ja siitä palkitseminen;
 - iii) toimiva yhteistyö työsuojeluvaltuutettujen kanssa;
 - iv) ilmiantajien suojeleminen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimiala tekee yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta voidaan vahvistaa ja panna täytäntöön standardien, ohjeiden ja sääntöjen kehittämistä koskeva ensisijaisuussuunnitelma, jossa konkretisoidaan parhaat käytännöt suuronnettomuuksien torjunnassa ja suuronnettomuuksien seurausten rajoittamisessa, jos onnettomuus kuitenkin tapahtuu.

LIITE V

Riippumattoman todentajan valinta ja riippumattoman todentamisen järjestelmän suunnittelu 17 artiklan 3 kohdan nojalla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja tai omistaja varmistaa, että todentajan riippumattomuus toiminnanharjoittajasta ja omistajasta täyttää seuraavat vaatimukset:
 - a) tehtävä ei edellytä, että todentaja arvioi mitään sellaista turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeistä tekijää tai laitoksen, porausreiän tai porausreikää koskevan suunnitelman osaa, jonka kanssa todentaja on ollut tekemisissä aiemmin ennen todentamistoimea tai jonka suhteen hänen puolueettomuutensa voisi vaarantua;
 - b) riippumaton todentaja on riittävässä määrin riippumaton johtamisjärjestelmästä, joka vastaa tai on vastannut riippumattoman todentamisen järjestelmän tai porausreiän tarkastuksen yhdestäkään osatekijästä, jotta puolueettomuus järjestelmään kuuluvien todentajan tehtävien hoitamisessa voidaan taata.
2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toiminnanharjoittaja tai omistaja varmistaa, että laitteistoa tai porausreikää koskevan riippumattoman todentamisen järjestelmän osalta täytyvät seuraavat edellytykset:
 - a) riippumattomalla todentajalla on soveltuva tekninen pätevyys, mukaan lukien tarvittaessa riittävä määrä soveltuvalta tavalla pätevää ja kokenutta henkilöstöä, joka täyttää tämän liitteen 1 kohdan vaatimukset;
 - b) riippumaton todentaja jakaa riippumattoman todentamisen järjestelmään kuuluvat tehtävät asianmukaisesti niiden hoitamiseen pätevälle henkilöstölle;
 - c) käytössä on soveltuvat järjestelyt tiedonvaihtoon toiminnanharjoittajan tai omistajan ja riippumattoman todentajan välillä;
 - d) riippumattomalle todentajalle annetaan asianmukaiset valtuudet, jotta hän voi hoitaa tehtävät tehokkaasti.
3. Olennaiset muutokset on annettava tiedoksi riippumattomalle todentajalle lisätodentamista varten riippumattoman todentamisen järjestelmän mukaisesti, ja tällaisesta lisätodentamisesta saadut tulokset on pyynnöstä esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle.

LIITE VI

19 artiklan 7 kohdan mukaisen toiminnanharjoittajien ja omistajien ja toimivaltaisten viranomaisten välisen yhteistyön ensisijaisia tavoitteita koskevat tiedot

Standardien ja ohjeiden laatimisen ensisijaisten tavoitteiden määrittämisessä huomioon otettavissa seikoissa on konkreettisesti suuronnettomuuksien ehkäisy ja niiden seurausten rajoittaminen. Näihin seikkoihin on kuuluttava:

- a) porausreiän koskemattomuuden, porausreiän hallintalaitteiden ja suojausten parantaminen ja niiden toimivuuden valvonta;
 - b) ensisäiliöiden parantaminen;
 - c) alkavan suuronnettomuuden, porausreikien räjähdyskset mukaan luettuina, leviämistä estävien toissijaisten säiliöiden parantaminen;
 - d) luotettava päätöksenteko;
 - e) suuronnettomuusvaaroja sisältävän toiminnan johtaminen ja valvonta;
 - f) keskeisissä tehtävissä olevien henkilöiden pätevyys;
 - g) tehokas riskinhallinta;
 - h) turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten järjestelmien luotettavuuden arvioiminen;
 - i) keskeiset suoritusindikaattorit;
 - j) toiminnanharjoittajien ja omistajien ja muiden öljyn- ja kaasunporaustoimintaan osallistuvien toimijoiden turvallisuus- ja ympäristöjohtamisjärjestelmien tehokas koordinointi.
-

LIITE VII

29 artiklan mukaisissa ulkoisissa hätäsuunnitelmissa esitettävät tiedot

29 artiklan mukaisesti laadittujen ulkoisten hätäsuunnitelmien on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

- a) hätämenettelyjen käynnistämistä vastaavien henkilöiden nimi ja asema sekä ulkoista toimintaa hätätilanteessa ohjaavien henkilöiden nimi ja asema;
- b) järjestelyt, joilla suuronnettomuuksista saadaan tieto nopeasti, sekä niihin liittyvät hälytys- ja hätätoimimennettelyt;
- c) ulkoisen hätäsuunnitelman toteuttamiseksi tarvittavien resurssien koordinoitijärjestelyt;
- d) järjestelyt avun antamiseksi sisäisiin hätätoimiin;
- e) yksityiskohtainen kuvaus ulkoisista hätävalmiusjärjestelyistä;
- f) järjestelyt soveltuvan tiedon ja suuronnettomuutta koskevien ohjeiden toimittamiseksi siitä mahdollisesti kärsiville henkilöille ja organisaatioille;
- g) järjestelyt, joilla huolehditaan tiedottamisesta muiden jäsenvaltioiden pelastusviranomaisille ja komissiolle sellaisen suuronnettomuuden sattuessa, jolla voi olla rajat ylittäviä vaikutuksia;
- h) järjestelyt luonnonvaraisille eläimille sekä merellä että maalla aiheutuvien kielteisten vaikutusten lieventämiseksi, myös silloin kun öljyn tahraamia eläimiä ajautuu rannikolle ennen varsinaista öljyvuotoa.

LIITE VIII

29 artiklan mukaisten ulkoisten hätäsuunnitelmien laatimiseen sisällytettävät seikat

1. Sen viranomaisen tai niiden viranomaisten, jolla tai joilla on vastuu hätätoimien koordinoinnista, on laadittava seuraavat:
 - a) luettelo käytettävissä olevista laitteista, niiden omistajista, sijainnista, niiden kuljetuksessa suuronnettomuuspaikalle käytettävistä välineistä ja käyttötavoista onnettomuuspaikalla;
 - b) kuvaus käytössä olevista toimenpiteistä, joilla varmistetaan laitteiden ja menettelyjen toimintakuntoisuuden ylläpito;
 - c) luettelo toimialan omistamista laitteista, joita voidaan ottaa käyttöön hätätilanteessa;
 - d) kuvaus suuronnettomuksiin reagoimista koskevista yleisistä järjestelyistä, kaikkien asiaan liittyvien osapuolten pätevyudet ja vastuualueet sekä näiden järjestelyjen ylläpidosta vastaavat elimet mukaan luettuina;
 - e) toimenpiteet, joilla varmistetaan laitteiden, henkilöstön ja menettelyjen jatkuva saatavuus ja ajanmukaisuus sekä se, että koulutettua henkilöstöä on jatkuvasti riittävästi saatavilla;
 - f) näyttö aikaisemmista ympäristöä ja terveyttä koskevista vaikutustenarvioinneista, jotka liittyvät mahdollisiin dispergointiaineina käytettäviin kemikaaleihin.
 2. Ulkoisissa hätäsuunnitelmissa on selkeästi selvitettävä viranomaisten, pelastuspalveluyksiköiden, koordinaattoreiden ja muiden hätätoimiin osallistuvien tehtävät, jotta varmistetaan yhteistyö suuronnettomuksiin reagoitaessa.
 3. Järjestelyissä on seuraavin tavoin otettava huomioon reagointi sellaiseen suuronnettomuuteen, joka mahdollisesti ylittää jäsenvaltion valmiudet tai rajat:
 - a) ulkoisten hätäsuunnitelmien jakaminen naapurijäsenvaltioiden ja komission kanssa;
 - b) luetteloiden laatiminen rajat ylittävällä tasolla sekä toimialan omistamista että julkisista valmiusresursseista sekä kaikki tarvittavat mukautukset, jotta laitteet ja menettelyt saadaan yhteentoimiviksi naapurimaiden ja -jäsenvaltioiden kesken;
 - c) menettelyt avun pyytämiseksi unionin pelastuspalvelumekanismilta;
 - d) ulkoisia hätätoimia koskevien rajat ylittävien harjoitusten järjestäminen.
-

LIITE IX

Tietojen jakaminen ja avoimuus

1. Suuronnettomuusvaarojen indikaattoreita koskevan yhteisen tietojen välitysmuodon on mahdollistettava toimivaltaisilta viranomaisilta saatujen tietojen vertailu sekä yksittäisiltä toiminnanharjoittajilta ja omistajilta saatujen tietojen vertailu.
2. Toimivaltaisen viranomaisen ja toiminnanharjoittajien ja omistajien jakamiin tietoihin on sisällytettävä tiedot seuraavista:
 - a) öljyn, kaasun tai muiden vaarallisten aineiden tahattomat päästöt, riippumatta siitä, ovatko ne syttyneet;
 - b) sellainen porausreiän hallinnan menettäminen, johon on tarvittu porausreiän hallintalaitteita, tai porausreiän suojausten pettäminen niin, että ne on jouduttu vaihtamaan tai korjaamaan;
 - c) turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisen tekijän vikaantuminen;
 - d) rakenteellisen eheyden merkittävä heikkeneminen taikka tuli- tai räjähdysuojan heikkeneminen taikka liikkuvan laitteiston ankkuroinnin pettäminen;
 - e) merellä olevan laitteiston kanssa törmäyskurssilla olleet tai merellä olevaan laitteistoon törmänneet alukset;
 - f) helikopterionnettomuudet merellä olevilla laitteistoilla tai niiden lähistöllä;
 - g) kuolonuhreja vaatineet onnettomuudet;
 - h) onnettomuudet, joissa on loukkaantunut vakavasti vähintään viisi henkilöä;
 - i) henkilöstön evakuoinnit;
 - j) ympäristöä uhkaava merkittävä vaaratilanne.
3. Jäsenvaltioiden 25 artiklan nojalla toimittamissa vuosittaisissa kertomuksissa on oltava vähintään seuraavat tiedot:
 - a) laitteistojen lukumäärä, ikä ja sijainti;
 - b) suoritettujen tarkastusten ja tutkintojen lukumäärä ja tyyppi, mahdolliset täytäntöönpanotoimet tai tuomiot;
 - c) tiedot vaaratilanteista 23 artiklassa vaaditun yhteisen raportointijärjestelmän mukaisesti;
 - d) merkittävät muutokset meriä koskevassa sääntelykehyksessä;
 - e) merellä tapahtuvan öljyn- ja kaasunporaustoiminnan suorituskyky suuronnettomuuksien ehkäisyssä ja tapahtuvien suuronnettomuuksien seurauksien rajoittamisessa.
4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä sekä öljyn- ja kaasunporaustoimintaa koskevat asiantiedot että analyysit, ja niiden on oltava yksiselitteisiä. Yksittäisten toiminnanharjoittajien ja omistajien suorituskykyä on voitava vertailla näiden tietojen perusteella jäsenvaltion sisällä, ja koko toimialan suorituskykyä on voitava vertailla jäsenvaltioiden välillä.
5. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen kerättyjen ja koottujen tietojen on mahdollistettava jäsenvaltioille ennakkovaroitusten antaminen turvallisuuden ja ympäristön kannalta keskeisten suojausten mahdollisesta heikkenemisestä sekä ennalta ehkäisevien toimenpiteiden toteuttaminen. Tietojen on myös osoitettava yksittäisten toiminnanharjoittajien ja omistajien sekä toimialan kokonaisuudessaan toteuttamien toimenpiteiden ja tarkastusten yleinen tehokkuus erityisesti suuronnettomuuksien ehkäisyssä ja ympäristölle aiheutuvien riskien minimoinnissa.
6. Tämän direktiivin 24 artiklan vaatimusten täyttämiseksi laaditaan yksinkertaistettu malli tämän liitteen 2 kohdan mukaisten asiaa koskevien tietojen julkaisemisen helpottamiseksi ja 25 artiklan mukaisten kertomusten laatimiseksi siten, että yleisö saa ne helposti käyttöönsä ja helpotetaan rajat ylittävää tietojen vertailua.

KOMISSION LAUSUMA

1. Komissio pitää valitettavana että 41 artiklan 3 ja 5 kohdassa erälle jäsenvaltioille myönnetään osittainen vapautus velvoitteesta saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään. Komission mielestä tällaisia poikkeuksia ei saa pitää ennakkotapauksena, jotta EU:n lainsäädännön eheys ei heikentyisi.

2. Komissio panee merkille, että jäsenvaltiot voivat jättää saattamatta direktiivin 20 artiklan osaksi kansallista lainsäädäntöään ja olla soveltamatta sitä sillä perusteella, ettei niiden lainkäyttöalueella ole tällä hetkellä rekisteröity yhtään yritystä, joka harjoittaisi offshore-toimintaa unionin ulkopuolella.

Direktiivin tosiasiallisen täytäntöönpanon varmistamiseksi komissio korostaa, että näiden jäsenvaltioiden velvollisuutena on varmistaa, etteivät niissä jo rekisteröidyt yritykset kierrä direktiivin tavoitteita siten, että ne laajentavat liiketoimintaansa offshore-toimintaan ilmoittamatta tästä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Näin on tehtävä, jotta kyseiset viranomaiset voivat toteuttaa kaikki tarvittavat toimet 20 artiklan täyden soveltamisen varmistamiseksi.

Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen tietoon saatettuja kiertämistapauksia vastaan.
